

VRBECKÝ zpravodaj

SRPEN
2012

Úvodní slovo starosty

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrbské,

Hody klepou na dveře a je tu čas pro další zpravodaj a další bilancování – co se povedlo, co se nepovedlo, co se přesunulo a co naopak upřednostnilo. Jelikož je neustále mezi lidmi spousta nepřesných informací a někteří z nás si k již upravené verzi přidávají něco svého (asi znáte to rčení, že na konci si...

a dole už je...), pojmu tentokrát tento úvodník jako informace v kostce o právě realizovaných projektech, dotacích apod.

Kostel sv. Jiljí – jsme konečně ve finále. Střecha je hotová, omítky hlavní lodi také, zbývá omítnout zadní část kostela a provést nátěr fasády. Přiznám se, že když kostel vidím v tomto stádiu, mám opravdu velkou radost a jsem pyšný na všechny, kteří se na opravě podíleli. Dovolím si vyzdvihnout zaměstnance obce včele s Jirkou Sýkorou, kteří na kostele strávili nemálo času a nechali nemálo nervů. Dne 19.7.2012 mi bylo opravdu do pláče, kdy jsme zjistili, že nám někdo ukradl a poničil část měděných okapů a svodů. Škodu jsme odhadli asi na 30.000,-Kč. Jen se zamýšlím, co to musí být za lidi....

Muzeum Vrbské – tomuto tématu se věnuje pan František Janošek uvnitř čísla. Já jenom musím zkonstatovat, že po loňském rozšíření o jednu místnost a následném zjištění havarijního stavu střechy, došlo k opravě střechy a naše muzeum dostalo další důstojné prostory. Doufám, že budoucnost ukáže, že energie a prostředky investované, měly smysl. V neděli 19.8.2012 dojde ke slavnostnímu otevření, odhalení pamětní desky významného rodáka a hudebního skladatele Antonína Michny a výstava fotografií Pavla Sedláčka s názvem „Všední den i neděle“.

Základní škola – v průběhu prázdnin došlo k rekonstrukci omítek a stropu kabinetu a zároveň k výměně zbylých starých radiátorů. Po loňské rekonstrukci elektroinstalace nám do kompletní revitalizace budovy zbývá zateplit střechu a fasádu a zajistit odvětrání sklepa tak, aby se zabránilo prolínání solí a vlhkosti do zdí. Neméně důležitá je také informace, že druhá část projektu „Moderní škola 2010“, týkající se pořízení vybavení učebními pomůckami (výpočetní technika, interaktivní tabule apod.) byla zdárně dokončena.

Centrum volného času – obec podala žádost o dvě dotace (MMR a JMK), bohužel ani jedna nedopadla. Nicméně se naskytla možnost získání dotovaného úvěru z EIB. To by mělo umožnit projekt začít realizovat na podzim a v průběhu příštího roku jej zdárně dokončit. Tato varianta nevylučuje ucházet se o dotace i v příštím roce. Na podzim dojde

k dočasnému přestěhování knihovny na faru a budova dnešního „Klubu důchodců se již nebude využívat a nachystá se na citlivou a postupnou demolici.

Oprava komunikace pod Jednotou, Pod Novým a Stará cesta – jelikož se v místě komunikace Pod Jednotou nebude realizovat kanalizace a ČOV a jelikož u této komunikace bydlí osoba s omezenou možností pohybu, bylo rozhodnuto, že na úkor časového posunutí opravy silnice u sklepů „Pod Novým“, bude tato varianta upřednostněna. Na komunikaci „Pod Novým“ je již zajištěn materiál a realizace bude závislá na teplotních podmínkách – nejzazší termín je jaro 2013. Sám bych byl rád, kdyby to bylo dříve, a to ze dvou důvodů. Jednak je pořízený materiál uskladněn u Boží muky, jednak si samotní vinaři a majitelé garáží již v roce 2006 vybrali finance, z důvodů urychlení realizace. Obec následně nakoupila kamenivo, které ovšem použila do chodníků v obci. Je tedy teď na obci, abychom vyrovnali dluhy z minula. Neméně důležitou komunikací je Stará cesta, kde se nachází většina nově postavených domů na Vrbské. Situace tam je taková, že v deštivém období se tamní obyvatelé brodí v bahně. Projekt je již hotový, a žádost o územní rozhodnutí a stavební povolení se bude podávat v době Hodů. Jak je vidět, řešíme časové dilema – mezi špatným a horším řešením.

Kanalizace a ČOV – jen málo témat vyvolá tak bouřlivé diskuse a diametrálně odlišné názory. Ti, co se k tomuto projektu staví negativně, nechtějí si uvědomit, že sami ekologicky nelikvidují odpadní vody tak, jak by měli. Žádost o dotaci u SFŽP je podaná, pokud projekt dopadne a nedojde k průtahům, mělo by se začít s realizací v roce 2013 a realizaci ukončit v roce 2015. Případné navýšení rozpočtu z tzv. RUD – rozpočtové určení daní – bude věnováno právě ke splácení závazků z tohoto projektu vyplývajících.

Obnova zeleně obce Vrbské – teprve koncem července dorazilo rozhodnutí, že jsme obdrželi dotaci. Reálný postup je tedy výběrové řízení dle nového zákona o veřejných zakázkách do konce roku a v příštím roce samotná realizace. Někteří z Vás se diví, že se tento projekt táhne neúměrně dlouho, nicméně u dotací je tento postup naprosto běžný a musíme se obrnit trpělivostí. Nikdo na obci tyto projekty záměrně nezdržuje.

Čisté silnice v obci Vrbské – zatím neoficiálně – získali jsme dotaci na zametací vůz. Je to další krok do budoucna, jak vytvořit z naší obce hezké a důstojné místo pro život. Ekologické otázky řadíme na jednu z hlavních priorit našeho programu – ČOV, důsledná separace odpadů a čistota prostředí.

Kalub – další téma, o kterém se mnoho a mnoho namluvilo, ale moc toho neudělalo. Dobrá zpráva – začíná se proklést a provádět zemní práce. Veřejně zde prohlašuji, že se projekt potáhne asi 3 roky, ale Kalub bude!

Soutěž Venice roku a Strategický plán rozvoje obce

Vrbice – tomuto tématu se budeme věnovat zvlášť.

Územní plán – konečně jdeme do finále a jsme před veřejným projednáváním.

Negativum naší obce je nezáměr vidět věci z nadhledu. Každého zajímá 5m od jeho domu na obě strany, na zasedání zastupitelstva je většinou převaha zastupitelů – a pak se všichni divíme. Přitom spoustu podnětů a věcí, které se již realizovaly, byly zapříčiněny právě stálými návštěvníky zasedání. Spousta věcí se na zasedání vysvětluje, spousta věcí odůvodňuje, proč se dělá tak, a ne jinak.

Při diskusích s občany jsme se setkali mnohdy s představou, že zpracování dotace a projektu je banální a krátkodobá záležitost. Uvědomme si, že téměř každá dotace a pro-

jekt zahrnuje mnoho dní příprav, mnoho kilometrů ježdění po úřadech, fondech a agenturách, mnoho nervů a diskusí a navíc riziko, že prostě nedopadne. Bohužel neexistuje kouzelný dědeček nebo hodný strejda, který přijde a řekne – drahá Vrbice, nechceš nějaké miliony? Za vším hledejte práci, NIKDO nám NIC zadarmo nedá!

Máme tu Hody. Mám velkou radost, že letošní stárce a stárky jsou aktivní, mají nápady, plánují hodové scénáře, nenechávají nic náhodě, diskutují o možnostech spolupráce. Přeji jim, aby jim vše vyšlo a aby se na letošní Hody v dobrém dlouho vzpomínalo.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Chcete-li zasílat novinky o Vrbici pomocí emailu nebo SMS, zaregistrujte si Vaše telefonní číslo popř. email na obecním úřadě.

Odpady, aneb Kam s ním II.

Jak jsem již v minulosti psal, odpady jsou druhou nejvyšší položkou v našem rozpočtu, z tohoto důvodu si dovoluji věnovat této problematice více prostoru. Co se od minulého čísla zpravodaje změnilo?

Dřevo, dřevotříska apod. – dříve se tento odpad likvidoval neekologicky, popřípadě byl za drahé peníze skládkován. Nyní je tento odpad shromažďován na sběrném dvoře a poté ekologicky využit v dřevovýrobě. Týká se to zbytku nábytku, okenních rámců (sklo nutno na sběrném dvoře vytlouci), zbytků dřevotřísek, lamin, MDF apod. Drobné kovové součásti (panty, kování) se mohou na dřevě ponechat, je akorát nutné dbát na efektivitu přepravy – tzn. skříň rozebrat (rozbít) tak, aby zabírala v kontejneru co nejméně prostoru. O několika domácnostech v obci se ví, že notoricky pálí, co kde seberou a svému okolí tím poměrně značně znepríjemňují život – a to nejen v zimě. Doufám, že si do budoucna najde legislativa na tyto hříšníky metr a případnou pokutou jim bude vysvětleno, že jejich potencionální úspora je relativní. Na jedné straně se snaží obec toto pálení eliminovat, na straně druhé v tom někteří směle pokračují.

Hliník, hliníkové fólie, allobal apod. – taky jste si říkali co s alobalem, víčky od jogurtů nebo plechovkami od nápojů? Nyní je můžete vytríditi

a nechat spolu s plasty, tetrapaky a papírem před domem, odkud je pracovníci obce odvezou.

Čistý nevlhký textil, tašky a obuv – našli jsme nového zpracovatele, který tuto komoditu odebírá.

Sklo – kontejnery na sklo z okolí pošty jsme nuceni přesunout před brány sběrného dvora. V poslední době došlo k několika úrazům dětí, které našťastí dopadly dobře. Opět a zase apeluji na vinaře. Velké množství lahví vozte přímo na sběrný dvůr a v žádném případě nenechávejte před kontejnerem rozbité demižóny – následky mohou být fatální – jen kvůli lenosti někoho z nás. Psal jsem to několikrát, pořád se to opakuje. Pokud to bude pokračovat dále, budou kontejnery monitorovány!

Bioodpad – projekt komunitní kompostárny ve Velkých Pavlovicích je již schválen. Je také schváleno pořízení nádob na bioodpad – předpokládáme, že v roce 2013 by mohl být tento projekt nastartován. Sám jsem si na sobě vyzkoušel a snažil se porovnat tuto variantu s variantou kompostu na zahradě. Má-li se kompost dělat kvalitní, není možné, aby se do něj házel plevel, slupky z tropického ovoce apod. Dále je nutné kompost pravidelně provzdušňovat a nejlépe doplňovat enzymy a pilinami, aby proces proběhl správně. Ruku na srdce – kdo to z nás bude dělat? Výsledek by byl ten, že by

se opět a zase vše házelo do popelnice. Jsme pohodlní, proto bychom mohli ocenit popelnici přímo u domu a o víc se nestarat.

Proč se vlastně odpadům až tolik věnuji? Mimo ekologické důvody jsou zde důvody hlavně ekonomické. Často slyším, když vidím podezřele těžkou popelnici u stařenky, která žije sama v domě, že si přece za tu popelnici platí. Problém je ten, že poplatek za TKO se vybírá za „hlavu“, ale odpady (skládování, rezerva, poplatek) obec platí za tunu. Není tajností, že se náklady (poplatky) na skládování nejspíš od roku 2014 téměř zdvojnásobí. Limit za poplatek TKO by měl být tudíž také zvýšen. Z vytríděných odpadů nám jakékoliv náklady odpadají, naopak z některých máme i příjmy. Z tohoto jasně vyplývá, že pokud budeme více třídit (a rezervy skutečně máme), nebudeme muset do budoucna poplatky až tak razantně zvyšovat. Navíc je ve hře více alternativ zpracování TKO. Poplatky za odpady nejdou do kasy obce, jsou plně spotřebovány na odpadové hospodářství (zisk obce z poplatku je nepřipustný).

U naší obce je vidět značný pozitivní posun v třídění odpadu. Děkuji Všem, kteří se touto problematikou alespoň trochu zabírají a přemýšlí nad Nerudovským „Kam s ním“.

Tomáš Bílek

Soutěž Vesnice roku 2012 a obec Vrbice

Mluvílo se o tom dlouhou, po úspěších Bořetic a Kobylí hovory a sliby, že se už konečně zúčastníme, sílily. Nikdo nechápal proč tedy ještě ne?! Vše vyšlo najevo až v roce 2011.

Proč tedy ne? Odpověď je jednoduchá, řešení už tak jednoduché není. Obci chyběly zásadní dokumenty týkající se plánování a rozvoje obce, obci chyběla samotná vize (byť v myšlenkách), kudy se v investicích a projektech budeme dále ubírat (rozpočtový výhled se prostě uchopit nedá). Vrbici chyběla příprava samotných projektů (žádný projekt mimo Kalub nebyl nachystán „v šuplíku“) a představa, že se něco narýchlo udělá, je prostě utopická.

Strategický plán rozvoje zabral rok přípravy a měsíc intenzivního sestavování. Mnohé obce tuto činnost zadávají odborným firmám či agenturám. Ty potřebné dokumenty vytvoří, starosta si je pak založí v kanceláři, zaplatí se za ně sumy okolo sto tisíc a dále se s nimi nepracuje. Vrbice touto cestou rozhodně nechtěla jít, proto ta roční příprava. Strategický plán vznikl rukou zastupitelstva, obecního úřadu a dobrovolníků z řad občanů. Funguje i trochu jako

malé zrcadlo – kdo chce, vidí v něm jak silné, tak i slabé stránky obce, kdo chce, může pracovat na zlepšení. Je plně k dispozici na www.vrbice.cz a podněty pro jeho zlepšení rádi přivítáme. Samotná přihláška do soutěže Vesnice roku (dokument o asi 60 stranách + obrazová příloha) je druhým zrcadlem, jak jsme na tom.

Mnozí se při setkání se mnou rozčilují, jak je možné, že někdo v minulosti něco vyhrál, když má v obci lebedu, škaredé chodníky, že komise naši krásnou Vrbici prolétla atd. Svědčí to o nepochopení parametrů a pravidel, které soutěž má.

Celá soutěž je o „živosti“ obce. Spolková činnost, aktivity občanů, ekologie, péče o zeleň, turistický ruch, zemědělství, stavební plánování a péče o stavební fond, demografické vize, spolupráce s podnikatelskými subjekty, podnikatelský sektor, občanská vybavenost, inženýrské sítě, práce na úsporách energií, péče o krajinu a připravované záměry aj. Každá ze zúčastněných obcí je v něčem silná, každá má i své slabší stránky.

Ročník 2012 byl prvním, kdy jsme

do těchto vod skočili. Přesto, že jsme si zjišťovali informace, realita byla pro nás jiná – prostě zkušenost se nedá ničím nahradit. Dostalo se nám dobré zpětné vazby od lidí, kteří mají s obecní problematikou velké zkušenosti.

Důležité je říct, že naše snažení nezůstalo bez úspěchu. Mimořádné ocenění za zachování tradiční podoby vlnářských staveb je toho důkazem. Zároveň je to i zdvižený prst nad minulými i budoucími stavebníky – prostě brizolit, betonové pseudoprůčelí sklepa, umělý kámen, nebo zámková dlažba na Stráž nepatří! Toto by měla ošetřit studie, která bude nedílnou součástí územního plánu.

Pro vrbecké kuchařky mohlo být odměnou, že v rámci soutěže Jihomoravský krajáč veškeré tradiční pochutiny (koláče, kraple, fazulovica a tašky) byly snědeny – jen se po nich zaprášilo.

Celou účast hodnotím velice pozitivně. Děkuji Všem, kteří se podíleli na přípravě dokumentací, vymýšlení strategie, přípravě pokrmů a samotném provázení hostů. Už teď se těším na další ročník, už teď vymýšlíme, jak na to.

Tomáš Bílek, starosta obce

Ukázky krojů

Prezentace obce

KDE A JAK SE MOHOU OBYVATELÉ VRBICE ZBAVIT VYSLOUŽILÝCH ELEKTROSPOTŘEBIČŮ

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili. Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben,

plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni!

Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na těchto místech:

Sběrný dvůr obce Vrbice St: 15-18:00, So: 8-12:00 ..., otevírací doba:*

Sbor dobrovolných hasičů obce Vrbice pořádá pravidelně sběr starých spotřebičů v rámci projektu společnosti ELEKTROWIN „Recykluje s hasiči“. Sledujte hlášení místního rozhlasu.

Více na www.elektrowin.cz nebo www.vrbice.cz

Historický elektroodpad: Kdo za něj zaplatí?

Výrobci elektrospotřebičů jsou větší nadnárodní firmy s globální působností. Znamená to mimo jiné, že dávno před přijetím české odpadové legislativy v současné podobě tyto společnosti její principy znaly z dalších zemí a hlásily se ke svému dílu odpovědnosti za ochranu životního prostředí. Její nedílnou součástí je spoluodpovědnost za ekologickou recyklaci spotřebičů, jež doslouží. Nejde ale jen o to, že se výrobce určité značky za pár let šetrně a zodpovědně postará o zařízení, které dnes prodal.

Ano, většina značek, které spotřebitelé vyhledávají, má dlouhou tradici a v některých rodinách sloužily výrobky se stejným logem už minulým generacím. Je ale i mnoho značek, které přestaly existovat. Jejich zástupci v domácnostech

v podobě lednic, praček a spousty dalších spotřebičů však slouží dál.

Podle průzkumů je například nejméně polovina lednic v českých domácnostech starších pěti let. Kdo by tedy zajistil jejich ekologickou recyklaci, kdyby platilo, že v oblasti elektroodpadu se stará každý jen o své?

Odpovědnost výrobců a dovozců

Zákon proto přišel s termínem „historická elektrozařízení“. Definuje je jako výrobky, které byly uvedeny na trh dříve, než současná právní úprava vstoupila v platnost - tedy před 13. srpnem 2005. A o ně - tedy o jejich sběr a recyklaci - se podle zákona musejí postarat všichni současní výrobci a dovozci takřkajíc rukou společnou a nerozdílnou. Právě proto vytvořili neziskové společnosti, kolektivní systémy, jako je například ELEKTROWIN.

Kolektivní systémy v České republice od roku 2005 vybudovaly síť sběrných míst - přesněji míst zpětného odběru - a navázaly spolupráci s nejlepšími zpracovateli. Díky tomu se naší zemi podařilo nejlépe ze všech nových členských států EU splnit požadavek Unie, aby každý obyvatel ročně odevzdal k ekologickému zpracování nejméně čtyři kilogramy vysloužilých elektrozařízení. Termín byl pro všechny nově přistoupivší státy stanoven do konce roku 2008, „staré“

členské země musely tento požadavek splnit už o dva roky dřív. Přestože Češi v počátcích fungování kolektivních systémů ročně odevzdávali jen něco přes kilogram spotřebičů, koncem roku 2008 jsme už limit dokázali nejen splnit, ale dokonce překročit. Země jako například Maďarsko nebo Polsko požadavek EU v termínu nesplnily.

Jak se financuje zpětný odběr

K financování celého tohoto složitěho, ale zároveň nesmírně potřebného systému slouží takzvané recyklační poplatky, jinak nazývané také PHE. Do kolektivních systémů je odvádějí výrobci a dovozci, a to ve výši, jaká odpovídá nákladům na zajištění zpětného odběru, zpracování a využití spotřebičů určitého druhu.

Poplatek tvoří součást ceny nových výrobků, při prodeji je viditelně označen jako samostatná položka. Množství nově prodaných spotřebičů určité značky tak určuje, jakou částkou její výrobce či dovozce do kolektivního systému přispívá.

Zviditelnění poplatku má význam nejen pro kontrolu, zda výrobce plní své zákonné povinnosti, ale také pro každého spotřebitele, který je touto formou upozorněn na to, že existuje zpětný odběr elektrozařízení, kterého může bezplatně využít.

CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ?

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechládí, mixérem, který nedrtí, či vrtáčkou, která nevrtá?

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvůrů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejních elektro.

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvůru, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce - a to bezplatně!

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny dalším využití.

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky...

Chlazení
chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výčepní zařízení s chladícím médiem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čističe, pečicí zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, kávovary, fény, holicí stroje, kuchyňské roboty, rychlovarné konvice...

Nářadí, hobby, dílna, zahrada
pily, vrtáčky, brusky, fezačky, aku šroubováky, el. sekačky, el. nůžky na živý plot, křovinořezy...

CHRAŇME SPOLEČNÉ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém ELEKTROWIN.

Vyhrajte zdarma plastová okna ... a oslavte s námi 20 let!

20
1992-2012

VEKA Softline 82 MD

- německý profil VEKA Softline 82
- 7 komor, materiál PVC
- izolační trojsklo až 48 mm $U_g = 0,5 \text{ W/m}^2\text{K}^{-1}$
- stavební hloubka systému 82 mm
- celoobvodové kování MACO s bezp. prvky
- koeficient prostupu tepla celého okna od $U_w = 0,69 \text{ W/m}^2\text{K}^{-1}$

Rehau Geneo 86 MD

- německý profil REHAU Geneo
- 6 komor, materiál RAU-FIPRO
- izolační trojsklo až 48 mm $U_g = 0,5 \text{ W/m}^2\text{K}^{-1}$
- stavební hloubka systému 86 mm
- celoobvodové kování GU UNI-JET s bezp. prvky
- koeficient prostupu tepla celého okna od $U_w = 0,72 \text{ W/m}^2\text{K}^{-1}$

Firma LOMAX dodává a montuje plastová okna do rodinných domů se zaměřením na nízkoenergetické a pasivní domy. Nabídka nej kvalitnějších profilů od předních německých výrobců Veka a Rehau ukazuje orientaci firmy Lomax směrem ke kvalitě. 90% produkce v roce 2011 byla realizována v profilech splňujících požadavky německého Passivhaus-Institut. V naší nabídce naleznete i standardní profily s vlastnostmi splňujícími současné evropské normy.

- LOMAX BOŘETICE, OTEVŘENO: Po - Pá (7:00 - 17:00 hod.), Bořetice 417
- www.lomax.cz, volejte zdarma: 800 100 372

LOMAX

ZÁŘIVKY UŽ DO POPELNICE TAK ČASTO NEVYHODÍME

Češi se v recyklaci nefunkčních světelných zdrojů rok od roku lepší. Vyplývá to z aktuálního průzkumu, který pro kolektivní systém EKOLAMP zpracovala agentura Markent. Ta už od roku 2006 pravidelně každý rok mapuje změny v chování tuzemských domácností a jejich přístupu ke třídění tohoto specifického odpadu.

Oproti prvnímu šetření z roku 2006 se o více než polovinu snížil počet lidí, kteří vysloužilé úsporné světelné zdroje vyhazují do komunálního odpadu. Zářivky totiž obsahují malé množství rtuti a kvůli ochraně životního prostředí je tak potřeba odevzdávat je k recyklaci. Dalším ekonomickým důvodem je, že vysloužilé světelné zdroje obsahují důležitě druhotné suroviny. K tomu účelu dnes v České republice slouží na tři tisíce sběrných míst společnosti EKOLAMP. Ta se od roku 2005 věnuje zpětnému odběru a následné recyklaci vysloužilých světelných zdrojů

z českých domácností i firem. K sběru využívá různé typy sběrných nádob, které jsou konstrukčně uzpůsobené potřebám klientů nebo provozovatelů sběrných míst.

Podle průzkumu u všech světelných zdrojů klesá podíl lidí, kteří je vyhazují do komunálního odpadu. Mírně roste podíl těch, kteří je skladují doma a o 9 % narostl podíl světelných zdrojů odevzdaných v obchodech. Zajímavým zjištěním je, že ve srovnání s rokem 2009 o osm procent vzrostl podíl lidí, kteří nefunkční zářivku odevzdali bezplatně aniž by kupovali nový výrobek.

„Letošní výsledky potvrdily, že veřejnost si stále více uvědomuje smysl zpětného odběru a má k našemu kolektivnímu systému důvěru. Vždyť z nefunkční zářivky je možné opět využít až 96 procent materiálu, a do přírody se tak každým rokem nedostane několik desítek kilogramů rtuti,“ říká Radoslav Chmela ze společnosti EKOLAMP.

„Stále je tu však čtvrtina domácností, které zářivku do popelnice vyhodí. Někdo z nevědomosti, jiný protože je pohodlný,“ vysvětluje Chmela.

Oproti roku 2009 mírně narostla citlivost na odnosnou vzdálenost, tedy délku trasy, kterou jsou lidé ochotni absolvovat až k nejbližšímu sběrnému místu. Ta dle průzkumu činí 984 metrů. EKOLAMP z tohoto důvodu přibližuje sběrnou síť domácnostem například instalací téměř 1300 malých sběrných nádob, které jsou umístěny v obchodech, na úřadech či v administrativních budovách.

Průzkum společnosti Markent dále ukázal, že v roce 2011 vyřadilo alespoň jednu kompaktní úspornou zářivku 28 % domácností. V průměru jde o číslo poněkud vyšší, a to 1,7 kusů světelných zdrojů z každé domácnosti. Zatímco v roce 2006 vyhodilo do popelnice lineární zářivku 49 procent domácností, o pět let později, v roce 2011, by tak uči-

nílo už pouhých 23 procent. Kompaktní úspornou žárovku či výbojku před pěti lety do běžného domácího odpadu odkládalo 72 procent domácností, letos pouhých 27 procent.

Z hlediska recyklace lidé preferují odnést žárovky zpět na místo, kde si zároveň kupují zařízení nové. Nejčastěji nakupujeme světelné zdroje v prodejnách elektro (47 %), dále v hypermarketech (39 %), v hobby marketech (32 %) a ve specializovaných prodejnách s osvětlením (16 %).

Ve srovnání výsledků letošního průzkumu a průzkumu, který proběhl před dvěma lety se zvýšil podíl lidí, kteří mají uspokojivou znalost toho, jak mají s vysloužilými světelnými zdroji nakládat (z 35 % na 40 %). Zároveň klesl podíl respondentů se znalostí neuspokojivou

(z 21 % na 13 %). Lidé chtějí nejčastěji o systému recyklace vědět, co se děje se žárovkami po odevzdání a kde jsou nejbližší sběrná místa. Přehled sběrných míst je k dispozici na: www.ekolamp.cz.

LÉTO A PRÁZDNINY...

jsem jako dítě prožívala vždycky doma na Vrbici, protože jsme neměli žádnou rodinu někde, kam bych mohla na prázdniny jezdit. Vlastně dvakrát jsem byla na letním táboře, ale o tom psát nechci.

I když jsem prázdniny prožívala na Vrbici a docela pracovně s povinnostmi, stejně byly fajn a vždycky jsem se na ně moc těšila (jako asi všechny děti dříve i dnes).

Už odmala jsme chodily s ostatními děvčaty pásávat husy ke Studýnkám. Bylo tam krásné prostředí. Z kanálka tam tekla voda (tehdy byla pitná nebo taky ne, ale nikdo to neřešil) do malého vystavěného rybníčka. Kolem dokola byla měkká travička, na které se tak dobře hrálo i odpočívalo. Náramně jsme to užívaly. Rozprostřely jsme si tam deky a hrály si s panenkami – na maličké plastické (říkaly jsme celuloidové) panenky „plaváčky“ jsme si šily oblečky z malých odstřížků látek vyptaných od švadlen. Z bodlaček lopuchů – z vlků, jsme jim dělaly nábyteček. Skládaly jsme vlky k sobě do tvarů křesílek, stolů či postýlek atd.

Hrály jsme také různé hry, tančily a zpívaly.

S panenkami jsme si hrávaly taky mezi zahrádkami na ulici. V každých zahrádkách bývala lavička (na ní vždycky v neděli sedávaly tetičky a besedovaly), přes kterou se přehodil nějaký velký kus látky a hned byly domečky, v nichž se „bydlo“.

Když naši jeli daleko na pole – třeba „Na bilovska“ nebo „Zadní kopce“, bylo to na celý den a já jsem musela jet samozřejmě s nimi. Na vůz mi naložili staré pánské kolo (abych tam celý den vydržela), a já jsem se tam na cestě na něm učila „pod štanglou“ jezdit. Samozřejmě se vezla dobrá svačina, či oběd a na poli vždycky chutnalo.

O žních jsme jako děti chodily prostírat na zem „obříslu ze slámy – později špagáty“ na vázání snopů z posečeného obilí. Taky jsme hrabaly velkými hráběmi zbylé obilí a potom ještě sbíraly nepohrabané klásky obilí, které zůstaly ležet „na strmisku“.

Po posečeném poli – po „strmisku“ se chodilo bosky – to se pěkně musely zbytky obilí nohou trochu ohnout, aby to tolik nepáchalo.

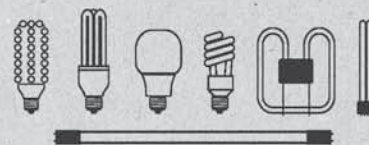
Na žních bylo nejlepší, když se fůry snopů obilí svezly k nám na dvůr a pak se tam mlátilo.

Protože jsme měli doma mlátičku, nemuselo se čekat, až vymlátí druzí. Celý dvůr jsme doma měli zaskládaný stohy obilí, mezi kterými jsme si dělaly tunely a po obilí jsme klouzaly jako po skluzavkách. Výborně se tam taky hrálo na „schovku“. Po vymlácení se sláma schovávala „na hůru“. Až jsme měli doma vymláceno, tak se jezdilo mlátit ostatním, kdo potřeboval vymlátit obilí. Tam se zatáhla mlátička a mlátilo se tak po celé Vrbici.

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

Odevzdejte
nefunkční žárovku
ZDARMA
do sběrné nádoby
EKOLAMP ve sběrných
dvorech, úřadech
a obchodech.

Do sběrné nádoby patří

kompaktní úsporné žárovky, výbojky,
lineární (trubicové) žárovky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100, www.ekolamp.cz

Doma jsem musela obrát do „pařáku“ brambory, později i chodit na „chrástí“ z řepy na krmení a podobně. Samozřejmě se také přes den musely posbírat okurky, kterých byl nasazen pěkný kus. Okurky jsme chodily sbírat i pak na družstvo (a to i v hody).

Jako trochu větší děti jsme si chodily přivydělávat při trhání rybízů, třešní a meruněk. Ale i při tom jsme si užily legrace.

A celé prázdniny jsme trávily venku, na hřišti u Obecnice a kolem školy v obou parcích.

Hrály jsme na schovku, na octy, vybíjenou, přehazovanou, špačka, kuličky, školku, na prstýnky a mnoho dalších her.

Všechny „lipy“ v Dědině okolo škarpy u silnice jsme slezli (byly v té době mnohem menší než dnes).

Neměly jsme tolik hraček, co mají dnešní děti, ani žádnou techniku. Přesto ráda na své dětské prázdniny ráda vzpomínám a jsem ráda, že jsem ho prožila tak, jak jsem ho prožila. Nezávidím dnešním dětem. Neměnila bych.

Bohumila Bařinová

HODY 2012

1. stárek Ladislav Hasík
1. stárka Radka Čížková
2. stárek Lukáš Grégr
2. stárka Nikol Bártová
- sklepník Tomáš Čížek
- sklepnic Kristýna Herzánová

VRBEČTÍ STÁRCI A STÁRKY
AJ S CHASÚ VÁS SRDEČNĚ ZVU NA

TOŽ DONDITE VŠECÍ
ZATANCOVAT, ZAZPÍVAT
AJ DOBRÝHO VÍNA POPIT
A POSLECHNÚT SI
TÚ NEJLEPŠÍ KAPELU
NA CELEJ JIŽNÍ MORAVĚ
LÁCARANKU

KROJOVANÝ
HODY

KERÝ SE KONAJÚ
NA VRBICI

26.-28. 8. 2012

Vrbecký hody

Už se zasej blížíj – hody. Kdysi bývaly první neděle v září, na sv. Jiljí, patrona vrbeckého kostela. Kvůli děckám a studentům se termín posunul na prázdniny, aby prej se mohli do vůle vytancovat po tři dni až do rána. My jsme taky tancovali po tři dni a noci a hned z muziky rovnou do školy a nebo do učení a do práce. Šak si pamatuju, jak mně celú cestu ve vlaku aj v autobusu zněla v uších muzika ze všeckýma nástrojama. Pěkně valčík za valčíkem, polka za polkou až do Znojma. Tam hned u nádraží bývala Fruta, kde jsme první týdně po prázdninách chodili ze školů na brigádu. Pani učitelka, jak viděla naše protahlé tváře, že sú u nás hody a my máme třídit oharky, nás posadila do vlaku k Břeclavi a jelo se zpátky na hody. Zas s muzikú, ale s veselú! A tak podobně to bývalo ze všeckú mládežú, kromě výjimek, že se psaly omluvenky na všechny světový strany, no většinu nejdal toť do Brna studentom.

A tak se veselo pod vrbeckú májů tři dni hodovalo a to ešče ve středu bývalo „pohodí“, kdy celý odpoledně jsme vrtili pod májů, oblečení enom tak „povšedně“. Hrávala nám k temu kapela Kvak – kapela V.Knápka ml., nebo zkrátka kdo na něco uměl, třeba na harmoniku, na to hrál.

Pamatuju, jak bývaly hody ešče u Cvrčkové hospody. Na sólo se navela hlina, na ňu z Hajka jehličí, udusalo se to a tancovalo se. Muzikantská bída bývala udělaná ze dřeva - kulatiny a „vychábená“, tj. propletená čerstvýma větvama z lísky a habru a mezi tím navázaný mašle z krepovýho papíru a takový mašle s praporkem vlály aj na máji. To bývalo vůně v hody na sóle! Ale aj prachu, jak se tancovalo, moselo se sólo kropit.

Stejně jak bída, byly vychábený aj sklepy na Stráži. Nejpěknější musel být stárkovskej sklep! Stárky s ostatníma děvčatama tam navěšaly ne enom

mašle, ale aj hrozny, hrušky a jabka a na stole stávala stárkovská sklínka s vínem, talíř s koláčama, někdy aj maso „ze sklínky“, chleba a kyselý oharky. Mladí kluci si někdy z letních jablek udělali víno „jabčák“, aby měli kamarádom co zavdat.

Aj letošní hody se kvapem blížíj... Tož hlavně ať se vydaří počasí, urodí se hodně dyní, ať je co lúskat a možná dozraje aj nějaký hrozen, aspoň na okoštování... A potom už nezbyvá, než jak každoročně zvolat – Veselo hody!

Marie Kachyňová, červenec 2012

Hody 1945

HODOVÉ VZPOMÍNÁNÍ...

HODY v roce 1945

Stárky a stárči:

1. stárek a stárka - Marie Střítecká - provdaná Herzánová a Karel Střítecký
2. stárek a stárka - Ludmila Bukovská - provdaná Mikulicová a Vladimír Šimeček

HODY v roce 1947 u Sokolů

1. stárek a stárka - Josef Válek (č.p.109) a Ludmila Papežová (č. p. 266)

2. stárek a stárka - Vladimír Ostřížek (dům stával vedle knihovny, dnes park) a Bohumila Sýkorová (č.p. 14)
 Sklepník a sklepnic - Stanislav Bařina (č.p.212) a Ludmila Mikulicová (č.p. 22)

Na fotkách chybí sklepník a sklepnic, kteří se kvůli nemoci sklepnice nemohli jet vyfotit do Hodonína

HODY v roce 1973

1. stárek a stárka: Válek Miroslav - Věra Polášková
2. stárek a stárka: Grégr Karel - Jánošková Alena
- Sklepník a sklepnice: Varmuža Jaroslav- Lukášová Lidka

DĚKUJEME VŠEM, KTEŘÍ NÁM ZAPŮJČILI SVÉ HODOVÉ FOTOGRAFIE – redakční rada

Jak se na Vrbici zdravovalo

Pozdravit je slušnost, odpovědět povinnost. To nám doma i ve škole připomínali a vyžadovalo se to, protože jsme se na dědině všichni znali.

V hodně dávných dobách se zdravovalo jen církevními pozdravy, protože všichni žili v místě, znali se a byli silně věřící. Až když docházelo k tomu, že se začalo jezdit do služby nebo se vraceli vojáci z vojny či války, začalo se zdravit pozdravy, které známe i dnes – „Dobrý den, Dobré ráno, Dobré poledne, Dobrý večer“ – podle toho, co právě bylo, „Nashledanou, Nazdar, Ahoj, Čau apod.“

Za našeho dětství se ještě zdravovalo pozdravem „Pochválen buď Ježíš Kristus“ a na něj se odpovídalo „Až na věky“. Při odchodu od někud se zdravilo „S pánem Bohem“.

Kmocháčkům, kteří nosili děti ke křtu, se říkalo při setkání „Vítám Vás kmotřenko, kmucháčku“. Za pozdravení kmocháčků dostávaly obyčejně děti nějaké drobné a to bylo před hody

velmi lákavé. Proto se někteří kmocháčky „potkávali“ před hody víckrát.

Za pozdravení dospělých „Pochválen buď Ježíš Kristus“ dostávaly děti odpověď „Na věky věkův amen“ a pochvalu „To sú hodné děti“.

Při kýchnutí se poprálo - „Pozdrav Pán Bůh“ a odpověď je „Dejž to Pán Bůh“ – můžeme slyšet i dnes.

Při práci na poli se lidé zdravovali „Pomáhej Vám Pán Bůh“, ale i zjednodušeně – „Pomož Pán Bůh“. Odpovědí bylo „Dejž to i Vám“. Při pozdravu bylo ale vždycky povinností také prohodit pár slov o tom, co právě pozdravený dělá, i když to třeba na první pohled bylo zřejmé. To se dodnes u nás stále ještě také dodržuje (u starší generace). Některým mladým dělá problémy už jen pozdrav, natož pár slov. Některým docela těch pár slov prohozených při setkání i vadí (jak jsem slyšela) – co se prý kdo stará.

Když se šlo vrátit něco vypůjčeného, neříkalo se „Děkuji“, ale „Pán Bůh

zaplať“ a odpověď zněla „Pán Bůh požehnej“.

Doma, když mě někde posílali, připomínali „A nezapomeň pozdravit!“ Po návratu zazněl dotaz „A nezapomnělas pozdravit?“ Tak mi bylo častokrát doporučováno, že je lepší pozdravit dvakrát, než vůbec.

Dnešní uspěchaná doba na zdravování zapomíná. Děti, ale ani někteří dospělí nezdraví. Jako by jim ten pozdrav spíš vadil, dělají, že nevidí. A nemusí to být (a dnes už ani není) pozdrav náboženský. Ani třeba to „Dobrý den“.

Stačí dnes běžný pozdrav „Ahoj“, ale také „Čau“.

Pozdravení je potřeba stále připomínat doma i ve školách.

Slušnost je přece slušnost! A pozdrav ke slušnosti patří.

Je to pěkné a patří to na vesnici, kde se pořád ještě „skoro všichni“ známe.

Bohumila Bařinová

VEŘEJNÁ SBÍRKA

oprava kostela sv. Jiljí

- výtěžek ze sbírky konané dne 7. 4. 2012 je 137 213 Kč
- dne 26. 4. 2012 byla odeslána částka 160 000 Kč na účet Římskokatolické farnosti Vrbice
- čistý výtěžek ze vstupného koncertu MEDICIMBAL konaného dne 25. 5. 2012 je 10 847 Kč
- stav sbírkového účtu ke dni 13.8. 2012 je 28 110,61 Kč
- na tento bankovní účet číslo 107-1784480237/0100 lze i nadále přispívat

Mezinárodní mistrovství ČR v sabráží

Sabráž je technika otevírání láhve šampaňského, sektu či šumivého vína šavlí a používá se převážně při slavnostnějších událostech. Ovšem v dnešní době se dá hrdlo láhve useknout „barsčím“, jak se mohli přesvědčit diváci na Mezinárodním mistrovství ČR v sabráží, které se konalo 16.6.2012 ve sklepě U Jaňoura v Prušánkách. Zúčastnil se i Vrbečák, letošní sklepník Tomáš Čížek. Tom hrdlo sekal podpatkem dámské krovové boty, samozřejmě s podkůvkou. Jeho protivníci si jako „nástroj“ vybrali například telefon, květináč nebo parfém a nesešlo se pouze ve stoje, ale i vleže a vsedě. Všechny státé lahve se během dne vypily, což asi nikoho nepřekvapilo. Tom sice nevyhrál, ale určitě se bavil, a také mu to nejvíc slušelo, protože jako správný reprezentant Vrbice byl oblečený v kroji.

Jolana Bezděková

PŘIJELA K NÁM NÁVŠTĚVA

Bylo nedělní prázdninové dopoledne. Vařila jsem sváteční oběd. Manžel měl žňovou službu v družstvu a děti pobíhaly venku. Už jsem prostírala na stůl, když se prudce rozezněl zvonek. Trhla jsem sebou. Proboha, snad se něco nestalo děckám! Aut sice nejezdilo tolik, co dnes,

ale strach jsem měla a honem skočila k oknu. Děcka jsem neviděla, zato u chodníku stálo auto plné lidí a jeden z nich, mladší muž stál u domovního zvonku a zvonil a zvonil!

Vtom už mu z auta naznačovali posušky, aby se podíval do okna. Muž

poodstoupil od domu a začal se usmívat a mávat směrem ke mně. „Ahoj rodino,“ zavolal hlasitě a já jsem zůstala bez odpovědi překvapeně zírat. „No na co čekáš, otevři, jsme celí uvaření po cestě, jsme rádi, že jsme konečně tady!“ „Dobrý den“, vyrazila jsem konečně ze sebe. „Ale

nevím, kdo jste, vidím vás prvně v životě.“ „Ale prosím tě, ty máš nějakou krátkou paměť, nevíš, jak jsme si u babičky hrávali jako děti?“ „No, pokud vím, tak paměť mě bohudík slouží dobře, ale s vámi jsem nikdy u babičky nebyla. A nevím, z které strany mám s vámi být příbuzná.“ „Přece tvoje a moje matka byly sestřenice!“, tvrdě už útočil muž. Já jsem zůstala v rozpacích. No, mohly být moje i jeho maminka sestřenice, vždyť stařenka i stařeček měli sourozence rozestě po Moravě od Lanžhota až k Velké nad Veličkou. A tady ten pán je možná vskutku moje rodina, o které nevím a už jsem v duchu dumala, čím tuto nečekanou návštěvu uctím. No, pečtu jen kuře, to pro všechny stačit nebude, jak jsem tak zahlídla auto plné lidí. Ale co, rozdělám sklínku masa, omáčka a knedle budou stačit. Tak jsem se odvážila

zeptat, odkud přijeli. „Až z Ostravy jedeme. Hladní jsme a žízňiví, od rána jsme neměli v ústech.“ „Z Ostravy?“, zbystřila jsem, „a jak se jmenujete?“ napadla mě spásná myšlenka. „Jsme Čvančarovi a tvoje maminka byla taky Čvančarová! Emílie!“ nedal se muž. „Tak to jste na omylu, moje maminka byla za svobodna Marie Bártová!“ „Ale nevykládej prosím tě, byla Čvančarová!“ To mě vyburcovalo, abych hájila svou maminku a naši rodinu do poslední kapky krve! „A koho vlastně přímo hledáte?“, už nebojácně jsem se ptala muže, zatímco ostatní osazenstvo škodovky vysedlo z auta a vyskládalo objemné kabely a dva velké demižony v naději na pořádnou výslužku. „Jsi přece Kachyňová, ne? Lidi nás poslali k vám!“ zas vítězil nezvaný host. A mně svítilo. Kachyňů je v Bílovicích jako máku. Lidi

je poslali k prvním Kachyňům, kteří je napadli. „Jsi Mirka, ne?“, ptal se už notně rozčilený Ostravák. „Néé! Já jsem Marie a Mirka bývá na opačném konci ulice a – došlo mně – pochází z Ostravy.“ „Tak můžete o dům dál, nejsme příbuzní a prosím, abyste mi netykal, pane!“ No, tímto by příběh mohl končit. Muž došel z práce, naobědvali jsme se, zasmáli se všemu. Ale v pondělí jdu na zkoušku pěveckého sboru a Mirka, coby aktérka příběhu a členka téhož sboru mi „děkovala“ za návštěvníky, jež jsem k nim poslala. Byli to příbuzní sice, ale od dětství je neviděla a přivezli jí dva kluky nezbedy na prázdniny. Nejvíce ji dojali s těmi demižony – Mirka totiž doma nemá vinohrad.

*Marie Kachyňová,
podle pravdivé události
sedmdesátých let min.století...*

NAŠE DĚTSKÉ PRÁZDNINY

Na prázdniny jsme se těšili už od jara, asi tak, jako se těší dodnes všechny děti. Těšili jsme se přesto, že nás nečekalo jen „prázdné“ ve škole, koupání a užívání pohybu venku. Čekala nás i spousta úkolů: trhání ovoce, sbírání „oharků“, i pasení domácích zvířat – koz a hlavně husí a kačen na strništi po sklizeném obilí.

Prázdninové dny nám začínaly už kolem páté hodiny ráno vyhnáním kačen a husí z posad a průvodem na pastvu, kde jsme prožívali ty nejzábavnější hry. Všude kolem dozrávalo ovoce na stromech, na záhoncích hrášek, rajčata i oharky, takže ani o vitamíny jsme neměli nouzi, i když z letních zelených jablek jsme se mnohdy proběhli za nedaleké křoví.

O prázdninách jsme taky mívali skoro všichni na starosti mladšího sourozence, někdo i dva, tři a ti s námi prožívali všechny hry: na „skovku“, na šipky, na svatbu, na obchod. No zkrátka nebyl čas se s nimi zvlášť zabývat, museli dělat to, co my. Když se některý klouček či děvče svalilo, odradlo si kolínko, nebo si způsobilo jiný drobný úraz, pofoukali jsme mu to a hotovo, na skopnutý palec u nohy byl nejlepší jemný prach z cesty. Krev chvilku prachem prosakovala, ale pak se zastavila a za chvilku už nikdo o bolístce nevěděl.

Jak jsme odrůstali, dostávali jsme víc práce. V deseti – jedenácti letech jsme už

zvládli něco uvařit, uklidit i zastat drobnější práci na poli. Rodiče nám ráno, než odešli z domu, vyjmenovali, co všechno máme udělat, než se vrátí z práce, nebo z „rolí“. Měla jsem starší sestru a ta napsala dlouhý seznam, co která z nás udělá. Jelikož tatínek rozkázal, že ji musím jako mladší poslechnout, pokud oni nejsou doma, musela jsem se seznamem řídit. A úkoly byly vymyšleny pěkně „nastejno“, i když mně se to tak nepozdávalo. Považte sami: Miladka – to jako sestra – umyje nádobí po snídani, ustele, zamete, ohřeje oběd, nebo spolu uvaříme, umyje nádobí po obědě, natrhá kvítí do vázy apod. Mařenka – to jako já – dá slípkám a kačenám vody a krmení, zamete dvůr, donese vodu z Cigánské skale, dá vařit pařák „erteplí“. Nedalo se nic dělat, úkoly jsme postupně dopoledne splnily a zbyla nám ta nejpěknější chvílka z celého dne, chvílka zpěvu. Zpěv býval naším největším potěšením! Vytáhly jsme sešit plný písniček a pěkně popořádku jsme je přezpívaly. Občas jsme se taky zavrtily mamince ve skříni a vyzkoušely si její věci ze šatníku, včetně botů. Musím říct, že nás rodiče po příchodu domů většinou za vykonanou práci pochválili. A potom už jsme se mohli věnovat hrám i „lítání“ po venku. Nebyli jsme ale se sestrou a později i s bratrem, sami na prázdninová dobrodružství! Na Stráži bylo plno dětí. Naproti

našeho domku jsme měli velkou zahradu jako stvořenou pro prázdninové hry. V zahradě jsme si udělali provizorní jeviště a hráli divadlo, slavili jsme svatby i hody, sice jen jako, ale brali jsme to naprosto vážně. Z hospody jsme si donesli ve smaltované „baňce“ – konvičce, žlutou sodovku, jako zákusek jsme nakrájeli, co bylo po ruce, třeba jablka a nebo nějaký oplatek. Mezi největší pochoutky patřily oplatky Vlnovky. Někdy jsme dostali od našich za úkol okopat vinohrad v „Dlůhých“ a to nás táhla ze Stráže celá kumpanije. Každý motyku přes rameno, v ruce hrnek a v něm trochu cukru. Okopali jsme nejen náš vinohrad, ale všichni vespolek pěkně popořádku vinohrady všech zúčastněných. Pak jsme si sedli pod keř s „ryzlinkem“ – rybízem, červené kuličky trhali do hrnků, lžičkou je rozmačkali s cukrem a hodovali. To byla pochoutka! Komu se ještě nechtělo domů ke Stráži, přeběhl přes protější kopec k rybníku Kalubu ke krátkému osvěžení.

Tak uběhl další den prázdnin.

Po večeri k nám pak do pokojíku vždy přišla maminka, usedla na pelest postele a v těch pěkných chvílkách jsme spolu vkrátku prošli znovu celým dnem. A pak už jsme unavení usínali. S myšlenkou, co nám přinese den příští.

*Šťastný, prázdninový...
Marie Kachyňová 2012*

SDH Vrbice – probuzení spící princezny

Každá obec má povinnost zajistit požární obranyschopnost. Lze to provést dvojím způsobem – buď zaplacením sousední jednotky, která tuto službu pro obec zajistí, nebo vytvořením vlastní jednotky. Naše obec se tou druhou cestou vydala již v roce 2004 a navázala tak na tradici sahající až do roku 1923.

V průběhu této dlouhé historie zažili dobrovolní hasiči svoje silné chvíle, ale i ty slabší. Tuto skutečnost ovlivňuje pouze dva faktory – lidský element a materiální vybavení nutné pro zásah. Jedno se bez druhého neobejde. Obec může mít špičkově vybavenou jednotku, ale je jim nanic, pokud s vybavením nemá kdo pracovat. Naopak jednotka plná horlivých nadšenců bez potřebné a mnohdy i povinné výzbroje, výstroje a techniky je u zásahu úplně zbytečná.

Musíme konstatovat, že roky 2011 a 2012 jsou pro SDH Vrbice roky obrodnými. Zastupitelstvo si konečně uvědomilo, že jsme tady pro obec a že nám nejde o hraní si „na něco“. Došlo k reálnému zhodnocení rizik, které by mohly naši obec potkat. Došlo také k reálnému zhodnocení rizika, že čím dál větší odpovědnost na požární obranyschopnost bude do budoucna kladena na samotnou obec – tato situace nemusí nastat zákonitě, ale pokud nastane, bude platit přísloví – kdo je připraven, není překvapen.

V roce 2011 se podařilo jednotku dovybavit povinným ochranným oblečením, přilbami a obuví. Právě to umožnilo fakt, že jsme u samotného zásahu vůbec něco platní. Letos probíhá dovybavování výstroje v podobě obleků a izolovaných dýchacích při-

strojů. Došlo také k pořízení výstroje vyplývající z naší analýzy – motorové kalové čerpadlo, radiostanice, třífázová elektrocentrála, motorová pila a vybavení k odstraňování bodavého hmyzu.

Klíčovou záležitostí pro akceschopnost naší jednotky je pořízení starší cisternové automobilové stříkačky, kterou postupně z velké části svépomocí opravujeme a rekonstruuujeme. Celá rekonstrukce je financovaná dílem sponzorsky, dílem obcí, dílem příspěvním samotných členů SDH.

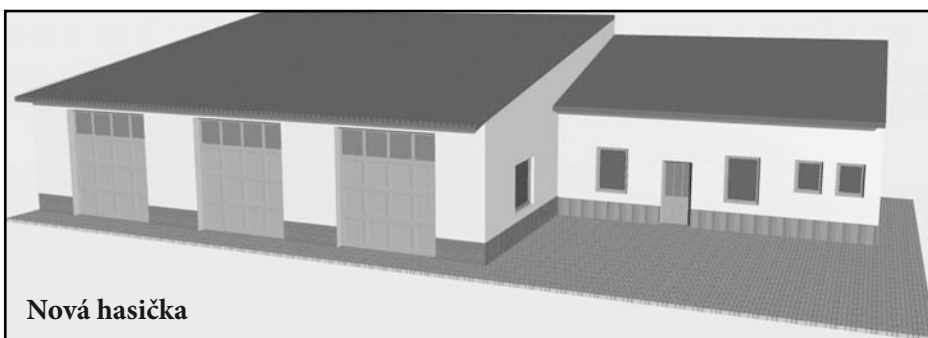
Nemůžeme neomentovat některé negativní postoje našich spoluobčanů vůči naší činnosti. Je potřeba si uvědomit, že veškeré práce prováděné na úpravách a opravách vybavení, spoluúčasti na sportovních a kulturních akcích, účasti na školeních a kurzech a v neposlední řadě samotné zásahy děláme dobrovolnický, ve svém volném čase, mnohdy o dovolených – za takzvanou kostelní měnu. Nikdy si nikdo z nás neuplatňoval mzdové refundace, nikdy nikdo nebral žádnou odměnu za činnost. Dvakrát ročně provádíme sběr starého železa, jehož výtěžek je oficiálním příjmem obce, kde je vše zdokladováno – i z toho je financováno pořízení výbavy. Dále jsme se zapojili do akce společnosti Elektrowin – Recykluj-

te s hasiči! V těchto činnostech vidíme dvojí smysl – jednak příjmová stránka, jednak vyčištění naší obce od železa a starých spotřebičů. Proto nás opravdu mrzí mnohdy uštěpačné poznámky spoluobčanů. Neuvědomují si, že jsme tady i pro ně.

Co nás čeká dále? Je potřeba dokončit rekonstrukci CAS, zúčastnit se několika důležitých školení a připravit se na stavbu nové hasičské zbrojnice za poštou. Rádi bychom také začali spolupracovat s mládeží a dětmi a připravovat si pokračovatele. Pokud bychom to neudělali, probouzející princezna v podobě našeho SDH by mohla opět upadnout do spánku. Naši předchůdci se řídili heslem: „Bohu ke cti, vlasti k oslavě a bližnímu ku pomoci“. Toto všeobíhající heslo má svoji hloubku a smysl, je naší povinností se jím řídit a předávat dál.

Na závěr nám dovolte několik díky. Sluší se poděkovat všem, kteří nám finančně, materiálně, ale také předáváním zkušeností pomáhají. Dovolíme si jmenovat dva hlavní podporovatele – pana starostu a naše zastupitelstvo a stanici v Hustopečích v čele s náčelníkem Ing. Radkem Pešákem. Bez nich by byla naše cesta daleko krkolomnější.

Jiří Sýkora

PRANOSTIKY

Když v srpnu moc hřímá, bude na sníh bohatá zima.
Jaký srpen na začátku, takový bude až do konce.

Přijde Václav (28.9.), kamna nastav.
Svatý Václav zavírá zem.
Po svatém Václavu, beranici na hlavu.

Opadá-li listí do poloviny října, bude tuhá zima.
Jaký den Havel (16.10.) ukazuje, taková zima se objevuje.
Sucho-li na svatého Havla, bude budoucí rok suchý.
Mrazy v říjnu – hezky v lednu.
Krásný říjen – studený leden.

ZPRÁVA O SOUČASNÉM STAVU VRBECKÉHO MUZEA

V čase od jara do současných dní došlo v našem muzeu ke zřetelným změnám. Změny se týkají hlavně stavebních úprav stávající budovy. Rozhodnutím obecního zastupitelstva byla provedena rekonstrukce horní části muzea. Při výměně střešní konstrukce budovy, která byla v havarijním stavu, bylo rozhodnuto vybudovat ve střeše další podkrovní místnost. Nová místnost je velmi prostorná a bude využita pro umístění dalších exponátů, ale částečně též jako síň pro výstavy. V současné době je zde připravována výstavka asi 30 barevných fotografií pana Pavla Sedláčka (Vrbice č. 20). Úprava podkroví mohla vzniknout díky patřičné starostlivosti pana starosty, a hlavně díky šikovným obecním zaměstnancům, protože velký díl prací byl proveden vlastními silami naší obce.

Je velmi záslužné, že lidé z Vrbice nezapomínají na muzeum, když stále ještě nacházejí doma na půdách a v komorách staré věci, které připomínají způsob žití našich předků. V poslední době věnovala muzeu hodně starých věcí paní Michnová (Vrbice č. 342). Jsou mezi nimi zajímavé dokumenty z pozůstalosti tchána pana Karla Michny (č. 41 – nar. r. 1891, zemř. r. 1979). Zmíněné věci pocházejí z období 1. světové

války, když byl válečným zajatcem v ukrajinském Kijevě. Dále se v muzeu sešel dostatek exponátů, které mají přímý vztah k pracím na poli v průběhu zemědělského roku. Například to mohou být nástroje na po staru prováděné žně. Je možné předvést nástroje od přípravy (klepání kosal) až po zpracování chlebového zrna na mouku, těsto a pečení chleba. Podobně tematicky lze uspořádat exponáty, kde bude demonstrována stará domácí výroba másla. Stejně by to bylo možné s vinařstvím. Bude však zapotřebí dodat do velké podkrovní místnosti stoly a stojany, kde by se příslušné exponáty mohly umístit.

V nedávné době proběhla kolaudace přistavené části muzea. Tato budova, postavená v roce 1878 za starostování Václava Hubáčka, dostala svoji konečnou tvář. Považuji za nutné připomenout, že na úplném začátku vzniku muzea v roce 2008 byla záslužná iniciativa tehdejšího starosty pana Vlastimila Bařiny, ovšem velký díl starostí a úsilí ležel na bedrech současného starosty pana Tomáše Bílka, který našel pro tento záměr pochopení i v obecním zastupitelstvu. Budoucnost jistě ukáže, že všichni jmenovaní se rozhodli správně, a proto jim už teď patří velký dík.

Obecní kronika na několika místech dosvědčuje, že bylo mnohokrát vysloveno přání občanů Vrbice, ale i rodáků, aby ty krásné exponáty (kroje, staré věci denní potřeby atd.) našly už konečně pevné místo alespoň v nějaké místnosti. Z popisu výstav při sjezdech rodáků, ale i ze starých fotografií, lze poznat, že některé vystavené věci byly unikátní. Je velká škoda, že hodně starých věcí se ztratilo, anebo bylo zničeno špatným skladováním. V současné době už takové nebezpečí nehrozí, protože všechno vystavené podléhá inventuře.

Na konci školního roku 2012 navštívili vrbecké muzeum školáci z Vrbice, Kobylí a Bořetic. Určitě to pro ně bylo dobré doplnění znalostí. Měli jsme také soukromé návštěvy na požádání, protože běží turistická sezona. Předběžně bych chtěl sdělit, že muzeum bude pro veřejnost slavnostně otevřeno v neděli 19. srpna 2012 při příležitosti vernisáže výstavy fotografií Pavla Sedláčka a odhalení pamětní desky vrbeckému rodákovi, panu Antonínu Michnovi. Muzeum bude pro veřejnost otevřeno také v hodové dny. Přesné časové informace týkající se obou akcí budou včas vyhlášeny obecním rozhlasem.

František Janošek

Velikonoční hrkání - obnovení starého zvyku

Stavební úprava vrbeckého muzea

CENA STAROSTY OBCE ZA DLOUHODOBÝ PŘÍNOS OBCI VRBICE

Při přípravě naší obce do soutěže Vesnice roku vyšlo jednoznačně najevo, že Vrbice je obcí živou. Často je vidět, že města i větší obce věnují do kultury, sportu a mládeže prostředky, jejíž výše se blíží našemu celému rozpočtu. Kulturu a sport pak dělají „žoldáci“, kteří sice mají vše propracované do detailu, ale je to mnohdy poznat, že to nejde z nich a od srdce. Nechápu, jak na obci naší velikosti můžeme pořádát kulturní, sportovní a společenské akce jen s „hromádkou“ peněz.

Odpověď je jednoduchá – je to jen díky hrstce nadšenců, kteří si ukrájí ze svých volných chvil a obětují se pro ostatní.

Asi po roce mého působení na radnici jsem se začal důkladněji zabírat myšlenkou, jak tyto opravdu výjimečné spoluobčany odměnit. Mállokdo jim dá najevo díky (to prostě ještě neumíme), zato se k nim často dostávají popichující informace, co „by se mělo“ a někdy pro svou pozitivní zarytost k dobré věci jsou lidem

i pro smích. Často tyto negativní impulsy jdou od lidí, kteří ani z části nemají takové zásluhy, o moudrech a siláckých řečech od škopku piva nemluvě. Proto vzniklo ocenění, které může být uděleno maximálně jednou za rok a to Cena starosty obce za dlouhodobý přínos obci Vrbice.

Vůbec jsem neměl žádné dilema, kdo by měl být jejím prvním držitelem. Měsíce strávené v archivu, hodiny strávené v muzeu, spousty článků

a diskusí nad vrbeckou historií. Toť stručný výčet činnosti Františka Janoška, který si 23.6.2012 nic netušící (vše bylo tajně s rodinou naplánováno) přišel u příležitosti přehlídky mužáckých sborů Vrbecká dědina pro ocenění.

Františku, ještě jednou Vám děkujeme za to, co pro Vrbici děláte. Přejeme hodně elánu, zdraví a tolerance Vašeho okolí do budoucích let.

Tomáš Bílek, starosta obce

První oceněný – František Janošek

Z pohádky do pohádky

Pohádkový svět mají rádi nejen děti, ale i každý snad trochu zasněný dospělák se rád nechá unést kouzlem pohádek. Pohádkám patřil celý uplynulý školní rok, zejména měsíc červen. 1.června na Den dětí se mateřská škola hemžila spoustou pohádkových bytostí. Děti i paní učitelky s paní školnicí zastupovaly postavy z pohádek a bájných příběhů. Nejprve se všichni představili činností, kterou postava vynikala. Následovalo plnění pohádkových úkolů, například zavázání střevíčku pyšné princezně, pomoci pohádkové babičce roztrždit potraviny, ukázat svoji zdatnost a samostatnost při pohybových úkolech rytíře.

Návaznost mělo čtení pohádek maminek, babiček a vyprávění pohádek starších dětí mladším před odpo-

ledním odpočinkem (všem maminkám a babičkám moc děkujeme).

Závěrečná hra s rodiči nesla název „Z pohádky do pohádky“. Rodiče i děti přišli v maskách a společně vcházeli do pohádek. U mušketýra se kroužkem třefovali na meč, dál je čekala květinová víla, u ní určovali rostliny. Pohádková kuchařka měla připravené pokrmy, které podle chuti určovali děti i rodiče. Strach šel z ježibaby, ta děti přivítala u perníkové chaloupky, ve které byl zavřený

Jeníček s Mařenkou. Sladký perníček a svezení maminkou nebo tatínkem na lopatě byl odměnou za odvalu a házení papírového perníku co nejdál. Na polní cestě vyskočila z křoví dvě strašidelná zvířátka, dětem se postavila do cesty a propustila je až

po zazpívání písničky, nebo přednesu básničky. Myslivec s červeně oblečenou holčičkou chtěli vědět, z jaké přišli pohádky. Připravili si pro děti a rodiče velmi těžký úkol, poznat, komu patřily parůžky a kůže zvířat. Na závěrečném stanovišti děti překvapil vodník s žabkou, která se po splnění úkolu proměnila v princeznu a udělala tečku za hrou.

Následovalo opékání párků, pan myslivec předvedl výcvik psa a kon-

čili jsme diskotékou.

Tímto bych chtěla poděkovat panu myslivci Jiřímu Varmužovi, jeho dcerám, dětem ze základní školy, rodičům, kteří se zúčastnili v tak hojném počtu. Poděkování patří i všem

zaměstnankyním mateřské školy, které se na tuto akci pečlivě připravily a celá akce se i díky nim vydařila. Doufám, že jsme si všichni užili odpoledne bez starostí, spěchu a s úsměvem.

Jana Kadlecová

Mateřská škola děkuje sponzorům, panu starostovi, zaměstnancům obecního úřadu, všem rodičům, kteří se podíleli jakoukoliv pomocí ve školním roce 2011/2012.

Co má umět předškolák

Už Jan Amos Komenský ve svém Informatoriu školy mateřské vysvětloval, co by mělo šestileté dítě umět a čemu by mělo rozumět. Psal o tom, že děti do šesti let se mají učit ctnostem a seznamovat se s věcmi kolem sebe.

S myšlenkami J. A. Komenského se ztotožňuje i Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání a dokonce i školský zákon, „Předškolní vzdělávání podporuje rozvoj osobnosti dítěte předškolního věku, podílí se na jeho zdravém citovém, rozumovém a tělesném rozvoji a na osvojení základních pravidel chování, základních životních hodnot a mezilidských vztahů. Předškolní vzdělávání vytváří základní předpoklady pro pokračování ve vzdělávání.“ Mateřská škola nemá být „přípravkou“ na základní školu. Podle odborníků by měla mateřská škola pracovat na rozvíjení předpokladů pro budoucí základní vzdělávání, a tím není znalost písmenek nebo základní počítání, ale samostatnost a schopnost soustředění.

Co by tedy měl předškolák umět? Obsah všech činností můžeme rozdělit do tří hlavních oblastí. První oblast je kulturně - sociální, zde patří osvojování si hygienických návyků (umýt si ruce před a po jídle, po použití WC, čistota oděvů, používání kapesníků), zachovávat pravidla chování (pozdravit, poděkovat, omluvit se, neskákat do hovorů), samostatně se oblékat, obouvat, stolovat, používat příbor, udržovat pořádek ve svých věcech, uklízet hračky, pomůcky, porozumět běžným

pokynům, podřídit se jim. Další oblast je jazyková a komunikativní. Předškolák by měl mít správnou výslovnost, plynulě vyjadřování, vyřídít jednoduchý vzkaz, vyslechnout a reprodukovat pohádku, pochopit text, recitovat básně, vytleskávat a rytmitizovat slova, poznat hlásku na začátku a na konci slova. Třetí důležitou oblastí je rozvíjení matematických, časových a prostorových představ. Děti by měly mít první představy o číslech, třídit předměty podle vlastností, vyhledávat tvary, orientovat se v prostoru a čase, mít elementární poznatky o přírodě a společnosti. Mimo těchto oblastí by měly správně držet tužku, výtvarně ztvárnit své představy, mít hudební a pohybové dovednosti přiměřené věku.

V předškolním období, které je časem utváření osobnosti a socializace jedince, nemůžeme upřednostnit bezmyšlenkovitě biflování poznatků

před činností, která vede k dovednosti spolupracovat s ostatními dětmi. Stále zde má nezastupitelné místo hra, která by měla být hlavní činností dítěte předškolního věku. Pedagogičtí odborníci upozorňují na nezastupitelnou roli předškolních zařízení, čím déle dítě dochází do mateřské školy, tím vyšší je pravděpodobnost dobrého školního startu. Optimální je několikaletá předškolní příprava v běžných mateřských školách. Její výhodou je společný pobyt dětí z odlišného prostředí.

Závěrem jedno moudro od Jana Amose Komenského: „Malé děti by se neměly přetěžovat. Koníček také, příliš časně zapřažený, zemdlen bývá, ale dáš-li mu čas k vymrštění se, potáhne tím silněji a nahradí všecko“, říká učitel národů.

Zpracovala Jana Kadlecová s využitím odborného časopisu

Letošní předškoláci

ZA DOMÁCÍMI ZVÍŘÁTKY

Filípek ráno vchází do třídy s úsměvem a už ode dveří volá: „Paní učitelko, my máme doma malé štěňátko a máme se přijít podívat, maminka je dneska doma. „A hned na to reaguje Kamilka: „A my máme malá kuřátka a slepice, kohouta a taky prasátko a malé králíčky.“ Ostatní děti nezůstávají pozadu, všechny se touží podílet o své zážitky. A máme tu námět na celý měsíc. Je to vděčné téma, které se dá stále rozvíjet.

Jeden den jdeme k Filípkovi Vykalovi za štěňátkem, pak si domluvíme návštěvu u Bukovských a poznáváme všechna zvířátka u nich na dvorku. Mají jich opravdu mnoho. Samozřejmě, že musíme jít jako každoročně k dětem Vajbarovým za štěňátkem. Všude na děti kromě zážitků se zvířátka čeká i sladká odměna.

Největší zážitek však měly děti z návštěvy u Kostihů, kam se vypravily za koníky. Nikoho z nich ani nenapadlo, že se na koníkovi také povoží. Kostihovi se nám maximálně věnovali, měli s naší drobotinou obrovskou trpělivost. Vyprávěli nám pěkné pří-

běhy o těchto krásných zvířatech, děti si mohly koníky pohladit, nakrmit a nakonec všichni, kdo měli odvalu, se na koníkovi povožili. Neodolala ani paní učitelka Veronika. Dětem se vůbec nechtělo odejít. Samozřejmě neodešly s prázdnou. Kostihovi na cestu dětem připravili sladké dobroty. Mockrát děkujeme za trpělivost.

Také naše pondělní výlety směřovaly za domácími zvířátky. Jedno pondělí jsme zamířili za Ochoze do firmy pana Bezděka za malými selát-

ky /jak říkáme do prasečí školky/, kde děti viděly malá selátka od narození až po ta větší - trochu odrostlá.

Výlet do Kobylí jsme spojili s návštěvou kravína, kde nás vedoucí tohoto střediska provedl celým areálem. Dětem se nejvíce líbily domečky pro malá telátka.

Ještě jednou bychom chtěli mnohokrát poděkovat všem, kteří se nám na těchto našich návštěvách plně věnovali a těšíme se na příští setkání.

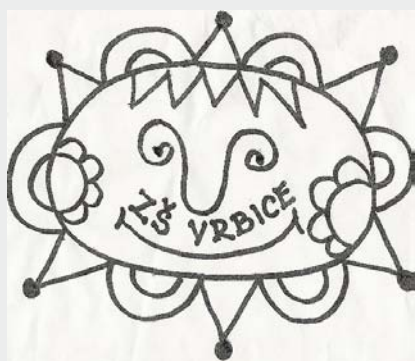
Jarmila Cichrová, uč. MŠ Vrbice

INFO: Školní jídelna při MŠ Vrbice

Stále je možnost přihlásit se k odběru obědů ve školní jídelně. Dle domluvy je možné objednat obědy i na libovolné dny v týdnu. Cena oběda je 55 Kč. Více informací na tel. č. 776 818 271.

Školní okénko

Ve školním roce 2011/2012 chodilo do naší školy 51 žáků. Během roku se dvě žákyně odstěhovaly. Chlapců bylo 25, dívek 26.

Všichni žáci prospěli, z toho 44 s vyznamenáním – 90%. Průměrná známka „celé školy“ je 1,22. Pochvalu třídní učitelky dostalo 27 žáků, 6 žáků pochvalu ředitelky školy.

Z osmi páťáků šest odchází do školy v Kobylí, dva budou studovat na Gymnáziu ve Velkých Pavlovicích. Z těchto informací je patrné, že máme ve škole žáky šikovné, kteří si zaslouží, aby bylo vyučování zpestřeno různými aktivitami, které prezentujeme na našich webových stránkách www.zsvrbice.cz. Zde najdete i podrobnější informace o naší škole.

Renata Horáková, ředitelka školy

Jak jsme prožili „Barevný týden“

Příroda nám ukazuje bohatou škálu barev. My jsme si z nich pět barev vybrali. Na každý den byla vylosována jedna, která převládala v oblečení dětí, paní učitelky, včetně naší paní školnice, celý den. Smyslem „Barevné-

ho týdne“, který ve škole probíhal koncem dubna, byly nejen barvy. Byl zaměřen zejména k environmentální výchově. Co je to environmentální výchova? Je vlastně oblast výchovy, která usiluje o formování správného vztahu člověka k přírodě, respektive k životnímu prostředí. Připomněli jsme si „Den Země“. Dále děti absolvovaly ekoprojekt „Tonda Obal na cestách“. Do školy přijeli dva lektori z Prahy, kteří dětem ukázali a objasnili podstatu, proč a jak správně třídit odpad. K tomuto projektu se k nám připojily i děti z mateřské školy. Také jsme společně navštívili zdejší ekologický sběrný dvůr, kde nás provedl pan starosta Tomáš Bílek. Pro naši vesnici jsme udělali dobrý skutek. Vyčistili jsme Vrbici od odpadků, které byly odvezeny a roztříděny do kontejnerů na sběrném dvoře. Na začátku jsem zmínila barvy. Během týdne probíhala soutěž o nejvyšší počet bodů za oblečení v barvě, která byla pro daný den vylosována.

Žáci ze čtvrtého a pátého ročníku mezi sebou soutěžili o nejoriginálnější barevnou svačinu. Děvčata měla každý den krásný účes s doplňky v barvě sladěné k oblečení. Tímto chci poděkovat zejména maminkám, které podporovaly své děti v prožívání úspěšnosti „Barevného týdne“, i když měly o to víc práce.

Závěrem vyhodnotila paní ředitelka jednotlivé třídy v soutěži.

1. místo - 4. třída	počet bodů 4,04
2. místo - 5. třída	počet bodů 3,99
3. místo - 1. třída	počet bodů 3,24
4. místo - 2. třída	počet bodů 3,13
5. místo - 3. třída	počet bodů 2,77

Cílem celého týdne pro děti bylo předání a význam pravidel chování, která jsou potřebná k zachování následnému zlepšení životního prostředí.

Markéta Veverková - vyučující a koordinátorka EVVO na škole

Návštěva hokejistů ve školní družině

Ve čtvrtek 7. června jsme přivítali ve školní družině vzácnou návštěvu. Přijeli k nám hokejisté z HC – Energie Karlovy Vary, útočníci Václav Skuhřavý a Petr Kumstát, brankář Lukáš Mensator a asistent trenéra Martin Pešout.

Nejprve proběhl malý kvíz, při kterém byli soutěžící odměněni drobnými dárky. Poté byla uspořádána tisková konference, kde se děti mohly zeptat na předem připravené otázky ze života hokejistů. Zábavné odpoledne ve školní družině bylo završeno autogramiádou.

Věra Tomešková a Hana Pláteníková, vychovatelky ŠD

Návštěva knihovny

18. června jsme šli místo hodiny čtení a hudební výchovy do knihovny.

Paní knihovnice Petra Kadrnková, nám nejprve vyprávěla o tom, co je to pohádka, jak vznikala, jak se lišily pohádky podle krajů. Dozvěděli jsme se něco o českých sběratelích pohádek, Boženě Němcové a Karlu Jaromíru Erbenovi, ale také o bratřech Grimmových a Hansu Christianu Andersonovi. Spoustu knížek jsme si mohli prohlédnout. Také si pro nás připravila test, ve kterém prověřovala, jak dobře známe české pohádky. Na závěr nám vysvětlila, jak to v knihovně chodí, když si někdo chce knihy vypůjčovat.

žáci 2 a 3. třídy

Beseda s Policií ČR

Začátkem června jsme měli ve škole znovu po roce besedu s Policií ČR. 1.- 3. ročník si společně s předškoláky z mateřské školy zopakovali dopravní výchovu – značky, pravidla chování chodců a cyklistů na silnici. 4 a 5. ročník absolvoval dopravní výchovu v průběhu školního roku ve dvou kurzech, takže jejich beseda měla jiné téma- Kyberšikana a nebezpečí na síti. Od paní policistky z brnělavské preventivně informační skupiny se čtvrtáci a pátáci dozvěděli, co znamená slovo kyberšikana, dále rozdíl mezi loupeží a krádeží, trestným činem a přestupkem. Nejvíce času bylo ale věnováno ochraně osobních údajů na internetu, nelegálnímu stahování filmů a písniček z internetu a zřizování profilu na facebooku a jeho bezpečné používání. Informace byly pro žáky užitečné a určité velmi poučné. V příštím školním roce tuto besedu s našimi nejstaršími žáky rozhodně zopakujeme.

Renata Horáková řed. školy

PRAHA

Každý rok jezdí pátáci na začátku června na jednodenní výlet do Prahy, na který se vždycky moc těší, protože je to pro ně nezapomenutelný zážitek. Jak vypadal ten letošní, můžete zjistit z jejich slohových prací.

Výlet do Prahy

Jako každý rok jedou pátáci na konci školního roku do Prahy. Vyjžděli jsme ve čtyři hodiny ráno autobusem s dětmi ze ZŠ Bořetice. V autobuse jsme si povídali a zpívali, takže cesta rychle uběhla. Po příjezdu do Prahy jsme navštívili Valdštejnský palác a zahradu. Následoval parlament a od něj jsme šli zámeckými schody na Hradčany. Schodů jsme napočítali 208. Na hradě jsme shlédli výměnu stráží, která se mi velmi líbila. Také jsem obdivoval chrám svatého Víta. Po tomto zážitku jsme šli Zlatou uličkou do Muzea hraček. Dali jsme si svačinu a pokračovali přes Karlův most k Pražskému orloji. Putování po Praze jsme ukončili procházkou po Václavském náměstí. Tam jsme se osvěžili zmrzlinou a metrem byl odjezd k autobusu. Jako třešnička na dortu byla prohlídka Microsoftu. Ukazovali nám různé moderní techniky a co by chtěli do budoucna, což bylo velmi zajímavé. Při zpáteční cestě jsme se občerstvili v Mc Donaldu. V autobusu byla perfektní atmosféra. I když jsem byli unavení zpívali jsme a dělali

legraci. Moc jsme se nasmáli. Na tento výlet budu hodně vzpomínat, protože mi dal krásné zážitky s kamarády.

Jan Veverka

PRAHA

V Praze se mi líbilo. Při cestě tam byla veliká sranda, protože nás pobavil Honza Zálešák. Jako první jsme navštívili parlament a senát. Také jsme šli do zahrady s velkým rybníkem a rybami, ryby jsme krmili chlebem a rohlíkem. Viděli jsme tam také pávy a velké výry. Pak jsme šli do Zlaté uličky a do hladomorny. Pak jsme šli na hrad po schodech. Než jsme se mohli rozdělit, tak jsme viděli paní, která byla celá bílá a na první pohled vypadala jako socha. Pak jsme se rozdělili, já jsem šla s kamarádkou Ivčou a Natkou. Šli jsem do obchodu a tam jsme koupili něco rodičům, já jsem koupila diamant. Na cestě zpátky jsme šli do Microsoftu a tam jsme hráli na Xboxu. Také jsme si mohli půjčit tablet a dotykové mobily. A úplně naposledy jsme šli do Mcdonaldu, tam jsme se pořádně najedli

a s plnými břichy jsme jeli domů. Dojeli jsme ve 23:15.

Adéla Kolářová

Výlet do Prahy

V pátek jsme byli na výletě v Praze. Museli jsme stávat asi v 3:15 a ve čtyři pro nás měl dojet autobus před školu. Když jsme jeli autobusem do Prahy, bylo to docela nudné, teda alespoň pro mě. v Praze jsme šli jako první do senátu, tam jsme to skoro celé procházeli, viděli jsme tam i sochu T. G. Masaryka. Hned po prohlídce senátu jsme šli do parlamentu. Parlament jsme prohlíželi skoro stejně jako senát, ale v parlamentu jsme se více fotili. Hned po parlamentu

jsem se šli podívat na výměnu Hradní stráže. To teprve byla podívaná! Po výměně stráží jsme se z Hradčan podívali na Prahu. Z Hradčan jsme šli do Zlaté uličky a tam jsme prolezli snad všechny domečky, bylo to moc pěkné. Po Zlaté uličce jsme se šli podívat do Muzea hraček, v muzeu to bylo taky pěkné, ale mně se tam nejvíce líbil náš hokejista Jaromír Jágr. Potom jsme prošli hlavní náměstí. A nakonec jsme šli do největší zajímavosti, na kterou jsme asi byli všichni zvědaví - byl to Microsoft. Tam to bylo hodně pěkné a potom už jsme jeli domů, ale cesta na zpět, to byla paráda! A to je konec mého vyprávění o Praze.

Jan Zálešák

Pětilístek na téma Vrbice

Důležitou dovedností žáků, kterou bychom měli ve škole podporovat, je schopnost informace shrnovat, jednoduše a stručně je formulovat. Tomu může napomoci metoda pětilístku, kterou s žáky ve škole v hodinách často děláme a u letošních pátáků byla velmi oblíbená. Dostali jako téma naši obec Vrbice a měli pětilístek v hodině českého jazyka vytvořit. Postup:

- první řádek - jednoslovný námět
- druhý řádek - dvě přídavná jména související s námětem
- třetí řádek - vyjádřit třemi slovesy děj/ činnost námětu
- čtvrtý řádek - sestavit větu o čtyřech slovech
- pátý řádek - jednoslovná asociace nebo synonymum k námětu

Renata Horáková vyučující ČJ

VRBICE
MALÁ KRÁSNÁ
CHODIT JEZDIT PÍT
NAŠE VRBICE JE NEJKRÁSNĚJŠÍ
NAŠE VESNICE
Lucka Horáčková

Vrbice
malá přátelská
krajina spím učím se
Na Vrbici jsou vináři.
domov
Jan Horáček

VRBICE
HEZKÁ MALÁ
HRÁT UTÍKAT CHODIT
NA VRBICI JE STRÁŽ.
NAŠE OBEC
adéla Kolářová

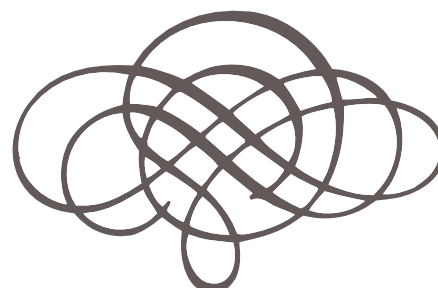
Vrbice
kapslovitá kulatá
sádky slívat vyraší
Vrbice je parádní vinohradem
vinná obec
Jan Zálešák

Vrbice
hezká malá krátká
krajina učím se raduji se
Vrbice je malá vesnice
Naše Vrbice
Natálie K.

VRBICE
obydlná pěkná
piju krajina jsem
Vrbice je pěkná vesnice
vesnice
Lepík Barbora

VRBICE
pěkná čistá
postavuje se stojí jmenuje se
Mám Vrbici moóc ráda
MOJE VESNICE
Jana Janáčková

Vrbice
menší pěkná
stojí rozvíjíme se
Vrbice má sama sama vesnici
Můj domov
Radka Kratochvílová

ÚSPĚCHY VRBECKÝCH ŽÁKŮ V ZŠ KOBYLÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2011/2012

I v nedávno skončeném školním roce dosáhli naši žáci významných úspěchů. Úspěšný rok jsme zahájili na přeboru škol okresu v přespolním běhu - Katka Mikulicová z 9. třídy skončila čtvrtá. A k tomu družstvo starších žáků, ve kterém startovali i Vlastimil Klíš a Marek Láška, skončilo druhé.

V okresním kole ve florbalu mladších žáček jsme získali 2. místo. Člen-

kou úspěšného družstva byla Magda Mikulicová ze 7.B.

V okresním kole Orion florbal cup starších žáků naše sportovkyně vybojovaly rovněž 2. místo. Naši školu reprezentovaly Katka Mikulicová z 9. třídy a Lenka Horáková z 8. třídy.

Na soutěž v přehazované se do Velkých Pavlovic sjelo 6 týmů. Naše starší žákyně získaly 1. místo. Holky porazily

všechna družstva, i když některé soubory byly velmi vyrovnané. Za tento skvělý výkon patří díky také Katce Mikulicové z 9. třídy.

Žáci naší školy si letos vedli opravdu výborně v okresním přeboru lehké atletiky. Členkou vítězného družstva starších žáků ve štafetě na 4x60m byla Katka Mikulicová z 9. třídy.

Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

RADOST NEZKLAMALA

Taky vás zajímá, Jak to dělají andělé? My už to víme. Dozvěděli jsme se to v divadle Radost.

Nikdo od nás ze třídy nevěděl, co si pod takovým názvem má představit. Pravda, nějaké představy jsme každý měli...(Že má představení podtitul Stvoření světa, nám nějak uniklo...)

Ale protože v Radosti je vždycky radost, věděli jsme, že se zase dobře

pobavíme. Nemýlili jsme se. Předložili nám poněkud modernější a humorně pojatý příběh o tom, jak Bůh tvořil svět. Líbil se nám nejen děj samotný, ale jako vždy nás v Radosti ohromili mnohostranným talentem a uměním herců, nápaditými kulisami, kostýmy a rekvizitami a množstvím úchvatných efektů. Bůh lítal, na pódiu se procházel živý andělský pes, který měl na zádech kříd-

la. Často tam byla tma, a proto do děje zapojili obyčejné svítící baterky. Krásně zpívali a k tomu ještě tancovali. Zkrátka a jednoduše, energii, kterou herci v sobě měli, na nás přenesli a rozzářili nám obličej. Nejen ty naše, ale všech, co v sále seděli. Potlesk neměl konce. Snad jsme i my tak všem účinkujícím udělali také trochu té radosti...

K.Damborská, K.Galová, .Horáková,8.tř.

ČERVNŮV DAR, ANEB KDE SE VZALY JAHODY

Léto si asi většina z nás nedokáže představit bez slunečného a teplého počasí, vyhrátých pláží, osvěžujících zmrzlín, no a děti samozřejmě bez prázdnin. Avšak mezi důležitý letní nebo spíš červnový symbol patří jahody - ovoce, na které se mnozí z nás těší nejvíce. Používají se na marmeládu, do koláčů, buchty... a nebo je sníme jen tak, nejlépe přímo ze zahrádky. Ale přemýšleli jste někdy, jak vlastně jahody vznikly? Kde se vzaly? Teď nemyslím ty, které zabírají část vašeho záhonku, ty už jsou vyšlechtěné, ale myslím ty pravé jahody - lesní. Prý to bylo takto...

Žil byl jeden mladý hoch jménem Rok, který se zamiloval do krásné dívky Ročice. Netrvalo dlouho a ti dva se vzali. Svatba byla krásná a veselá. Zanedlouho se mladým novomanželům narodilo první dítě - syn Leden. Sudičky mu do postýlky přinesly nádherné průzračné rampouchy a popřály mu

šťěstí do života. Lednu se za 31 dní narodil bratr Únor. Ten dostal něžný kvítek sněženek. Za 28 dní přibyl do rodiny Rokových další členové - Březen, kterému sudičky přinesly malého roztomilého zajíčka březňáčka, a Duben, jehož obdarovaly snítou zlatého deště. Potom kolíbku, kde po 30 dnech ležel další chlapec Květen, zasypaly sudičky voňavými květy. Paní Ročice doufala, že další potomek bude konečně holčička. Tolik si ji přála! Narodil se však opět syn - Červen. A jelikož se v tomto období rodilo hodně dětí a sudičky nevěděly, kam dřív skočit, stalo se, že jedna z nich zaměnila Červnův dar za panenku určenou pro holčičku ze sousedství. A tak Červen dostal panenku. Červnu a ostatním synům pak ještě přibyl další bratři - Červenec, Srpen, Září, Říjen, Listopad a Prosinec. Každému sudičky nadělily nějaký dar, ze kterého měli všichni kluci radost. Jenom Červen se

svou panenkou nebyl spokojen. Co on, kluk, s panenkou? Rozhodl se tedy, že panenku zahodí a taky to udělal. Kdesi uvnitř však cítil, že něco udělal špatně. Neměl čisté svědomí. S dary se asi takhle nezachází. Zdálo se mu, že ta panenka ho pořád pronásleduje. Avšak ne jako panenka, ale jako duch krásné dívky.

Jako malý kluk zlobil Červen své bratry i rodiče, dělal různé klukoviny, nenechal nikoho v klidu, zkrátka měl horkou krev. A taky si myslel, že je hezčí a chytřejší než ostatní. Takový zůstal do dospělosti - posmíval se lidem, povyšoval se, lhal, jako když tiskne, koukal, kde by co komu nekalého provedl - jen tak pro potěšení...

Jednou, když provedl zase jeden ze svých škodolibých kousků, nějaký vnitřní hlas mu našeptával, ať svůj skutek napraví. Červen se před tím protivným hlasem snažil utéct. Pádil do lesa.

Tam zrovna dřevorubec kácel strom. Aby ten hlas přehlušil, nabídl Červen dřevorubci pomoc. Vtom se před ním zjevila krásná dívka. Měla červený šat, který slabý vánek rozfoukával do všech stran. Dlouhé hnědé vlasy obtáčela čelenka, upletená z červených kuliček. Dívka působila jako lesní víla a Červnovi připomínala to děvče, které se mu zjevovalo ve snech. Tato však byla mnohem krásnější. Červen stál jako solný sloup a s úžasem hleděl na tu krásu. Víla přistoupila k němu blíž, usmála se na něj a v ústech se jí objevila ta samá drobná červená věc, kterou byly ozdobeny její vlasy. „Na, sněž si ji,“ pobídla Června něžným hlasem. Než Červen ochutnal tu dosud neznámou věc, zeptal se dívky: „Kdo jsi?“ „Jsem někdo, koho dávno znáš, a to, co držíš, vznik-

lo díky tobě.“ Poprvé jsi totiž někomu chtěl pomoci, ne uškodit. Vykonal jsi dobrý skutek. S těmito slovy a s úsměvem na rtech přistoupila víla i k dřevorubci a také jemu podala onu věc. Ta lahoda! Ta vůně! Nic podobného ani Červen, ani dřevorubec ještě nikdy neokusili. A zatímco Červen si užíval té dobroty i pohledu na krásnou vílu, dřevorubec nelenil a spěchal všechno povyprávět své ženě a taky všem sousedům. Prý když budou dělat dobré skutky, zjeví se před nimi lesní víla a dá jim tu neslýchanou dobrotu. Jako první to vyzkoušela dřevorubcova žena - šla vrátit sousedce už dlouho vypůjčené peníze. Když to udělala, zjevila se u ní také ta krásná panna a úsměvem jí vykouzlila tu červenou dobrotu. Žena dala ochutnat i svému malému synkovi.

„Mmm, to je jahodný, mami.“ „Říká se lahodný, Jeníčku,“ opravila ho maminka. „Ale co kdybychom tuhle lahodnou věc nazvali jahoda?“ napadlo ji. Všichni sousedé souhlasili a chválili Jeníčka za krásný název pro tu sladkou věc. No a lidé začali konat dobré skutky a chovat se k sobě navzájem hezky. Jahodová víla však už nevěděla, ke komu první, a od všech těch úsměvů ji tuze bolela pusa. A tak Června napadlo, co kdyby jahodu hodil do země, jako to lidé dělají s bramborami? Zkusil to a zanedlouho mu vyrostl velký keř s jahodami. Urodilo se pro všechny. Jahodová víla si konečně odpočinula a Červen byl rád, že tenkrát dostal od sudiček panenku. A my si můžeme pochutnávat na jahodách. Díky, Červne!

Miroslava Ludvová, 7.tř.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ SPOLUOBČANŮM

Během prázdnin se v naší obci opět objevili různí podomní a pouliční prodejci, kteří nabízeli zboží pochybného charakteru, nabízeli služby nebo žádali zejména od starších lidí přehled vyúčtování elektřiny, plynu, vody apod. Na jarním veřejném zastupitelstvu byl odsouhlasen Tržní řád obce, ve kterém se tento způsob prodeje v obci zakazuje.

Proto opět upozorňujeme všechny občany, zejména důchodce, pokud se setkají s podobným prodejem nebo vystupováním prodejců, aby se nebáli odmítnout vydat jakýkoliv doklad, prodejce z domu vykážali (slušně vyhodili) a nahlásili nepovolený prodej na Obecní úřad Vrbice (pokud možno okamžitě po návštěvě osoby), nebo kontaktovali Policii ČR.

... to jsou naše prázdniny

Mohlo by se zdát, že prázdniny jsou dny plné pohody a odpočinku. Není vše ovšem tak růžové, jak se může zdát. Děti zdravé si tento čas většinou užívají po svém. Jsou rádi, že není škola, nemusejí se učit, mohou jezdit s kamarády na výlety, hrát hry a prázdninovou změnu vítají s úsměvem.

Děti s postižením, zvyklé na režim školního roku, se s touto změnou někdy těžko vyrovnávají. Pro mnohé, hlavně děti s autismem, je to zmatek přinášející stresové situace. Proto se snažíme s kolektivem pracovníků Narnie vymýšlet a vytvářet stále zajímavé prázdninové činnosti tak, abychom dětem nejen přiblížili „prázdninový“ život jejich vrstevníků, ale také jim pomohli překonat chvíle zmatku a nepochopení.

Pěkného počasí využíváme k procházkám a výletům po okolí. Na výlety do okolí jezdíme veřejnou dopravu, kterou děti cestují velmi rádi. Letos jsme vyrazili několikrát do okolních vesnic autobusem a vlakem - na procházku, podívat se na zajímavosti vesnic (mlýn v Kloboukách, apod.),

ale také si třeba jen koupit zmrzlinu. Počáteční červencové tropické teploty jsme trávili hlavně zahradě v bazéně. Téměř všechny děti vodu opravdu milují a ta je pro ně nejen příjemné ochlazení a relax, ale také vhodný tělocvik - posilování svalů celého těla.

Chceme ovšem dětem ukázat i vzdálenější místa. Během července jsme s dětmi s kombinovaným postižením navštívili Lednický park a ZOO Hodonín. Se sedmi dětmi jsme vyrazili na týdenní pobyt na Daňčí farmu, odkud jsme se v tropických dnech jeli ochladit na krásně zrekonstruované koupaliště do Hodonína. Udělali jsme si také oblíbený výšlap na Pálavu a v Hustopečích jsme navštívili cukrárnu se skvělými dobrotami.

Během prázdnin odjíždí všechny děti na 3 týdny domů k rodinám. Ani v tomto čase ovšem Narnie neodpočívá. Dělají se vždy práce, které za provozu nejsou možné. Letos je to kromě velkého generálního úklidu také výmalba deníků prostor Narnie a úprava nábytku.

Pracovníci mají 3 týdny dovolenou a tedy čas, kdy po celém roce mohou načerpat energii se svými rodinami a mohou si odpočinout od starostí všedních dnů, aby se pak znovu vrhnuli do služby dětem s elánem a nasazením.

Lenka Otýpková

UPOZORNĚNÍ

Od 1. srpna 2012 je možné odebírat krátké novinky týkající se dění obce pomocí SMS nebo emailu. V případě Vašeho zájmu zašlete písemnou žádost emailem nebo se zaregistrujte v kanceláři Obecního úřadu.

Florbalový turnaj 2011

Po fotbalové sezoně se ve čtvrtěk 5.července uskutečnil druhý ročník letního fotbalového turnaje „Vrbice cup“. Turnaje se zúčastnila čtyři tradiční družstva, a to Hera team, Bakke team, Horák team a Nikoš team. Hrál se na rozměru fotbalového hřiště pro malou kopanou a v poli bylo pět hráčů + brankář. Ve skupině se hrálo systémem každý s každým, finále odehrála v tabulce první dvě mužstva, o třetí místo hrála zbylá dvě mužstva.

Favoritem turnaje byl podle soupisky hráčů Nikoš team, což také potvrdil i na hřišti. Svým soupeřům více méně nedal šanci, pouze Bakke team mu trochu konkuroval. Loňská vyrovnanost po fotbalové stránce se letos nekonala. Po pár minutách prvních dvou zápasů bylo jasné, kdo bude ve finále a kdo bude hrát o třetí místo.

O třetí místo sehrály zápas týmy Horák team a Hera team. Utkání bylo vyrovnané a skončilo nerozhodně 2:2. O vítězi rozhodovaly pokutové kopy. Lepší střeleckou mušku měli hráči Hera teamu a vyhráli 6:3.

Finále sehrála mužstva Nikoš team a Bakke team. I finále bylo víceméně vyrovnané, ale přece jenom za kratší konec tahal Bakke team. Hráči Nikoš teamu zvítězili 5:3 a obhájili loňské vítězství.

Vítězem druhého ročníku letního fotbalového turnaje se stal Nikoš team, kapitán týmu Zdeněk Svrček převzal putovní pohár. Nejlepšími střelci byli s pěti brankami Robert Kojan (Nikoš team) a Dušan Fridrich (Bakke team).

Po turnaji letos zůstala hodně malá skupina ve fotbalovém areálu, aby probírala situace z fotbalového turnaje. Pomalu, ale jistě se turnaj dostává do rovin, které organizátoři nechtěli, a na které víceméně skončil i Kalub cup. A to, že především přespolní hráči odehrají fotbal, ale už po fotbale neposedí a rychle zmizí. Snad se manažeři jednotlivých týmů zamyslí a budou zvat hráče, kteří jsou samozřejmě fotbalisti, ale taky hráči do partie. Tak uvidíme příští rok a taky proto jste všichni zváni na třetí ročník letního fotbalového turnaje.

Za pěkné fotbalové odpoledne patří všem, kteří se podíleli na organizování turnaje, poděkování.

Výsledky ve skupině:

Horák team – Nikoš team	1:6
Hera team – Bakke team	2:7

Bakke team – Horák team	5:0
Hera team – Nikoš team	1:4
Hera team – Horák team	1:2
Bakke team – Nikoš team	3:3

Pořadí ve skupině:

1. Nikoš team	13:5	7 b.
2. Bakke team	15:5	7 b.
3. Horák team	3:12	3 b.
4. Hera team	4:13	0 b.

Finále:

Nikoš team – Bakke team	5:3
-------------------------	-----

o 3.místo:

Hera team – Horák team	2 : 2
(6:3 na pokutové kopy)	

Vítězný tým hrál v sestavě: Zdeněk Svrček, Robert Kojan, Michal Sýkora, Kamil Kadlec, Marek Ondryáš, Jara Gala, Jara Herzán

Milan Herůfek

O pohár starosty obce

Druhou červencovou neděli se za ideálního fotbalového počasí konal na Vrbici 2. ročník fotbalového turnaje O pohár starosty obce za účasti mužstev z Čejkovic, Kobylí, Velkých Bílovic a domácích FK Vrbice. V prvním utkání na sebe narazily Kobylí a Velké Bílovice. Výrazně omlazené mužstvo z Kobylí nebylo příliš nebezpečným pro bílovské fotbalisty a ti tak celkem s přehledem zvítězili 3:1. Ve druhém utkání svedla souboj o postup do finále mužstva Vrbice a Čejkovic. Ve vyrovnaném utkání jsme měli větší počet šancí a zvítězili jsme brankou Michala Herůfka z konce utkání 1:0. Ve finále jsme se tak utkali s Velkými Bílovicemi. Celý zápas jsme měli více ze hry a tak pohár zaslouženě po brankách Jirky Kubíka z trestného kopu a Michala Herůfka hlavou po rohu zůstal i podruhé na Vrbici.

Za celý realizační tým a hráče vítám v našem mužstvu nové hráče.

Jirku Hajdu, který přichází z Kobylí, Michala Matýska, který přešel z dorostu a staronovou akvizici a oporu záložní řady Michala Herůfka. Doufám, že se jim bude u nás dařit a zažijí co nejvíce zápasů s vítězným koncem. Představení a rozhovor s některým z nich očekávejte v brzké době.

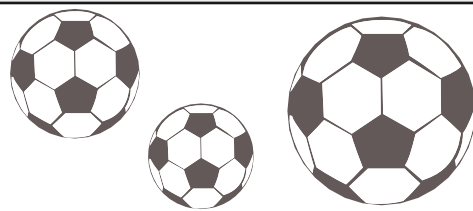
O POHÁR STAROSTY OBCE 2012

1. Zápas: Sokol Kobylí – Velké Bílovice 1:3

2. Zápas: FK Vrbice 1959 – 1. FC Čejkovice 1:0

Finále: FK Vrbice 1959 – Velké Bílovice 2:1

Sestava: Sýkora, Záruba R, Hajda, Horák, Zálešák R., Mikulica D. Herůfek, Kubík, Hošek, Knápek, Němec, Zálešák J, Herzán, Svrček

Návštěva v Rakousku a z Rakouska

Vrbecká fotbalová příprava měla letos neobvyklé zakončení sezony. Na konci května vyjeli na přátelské utkání do rakouského Drasenhofenu, a to i s početnou fanouškovskou základnou složenou z rodičů malých fotbalistů. Vše domluvil Franta Cichra, který na hřišti v Drasenhofenu pracuje. Kluci se zapřeli

a soupeře porazili 6:1. Po občerstvení a společném focení si kluby předaly malé upomínkové dárečky a Vrbice pozvala rakouské kamarády na svoji dodělanou, která se konala 15. 6. na hřišti U Ochozí. Drasenhofští přijeli a zahráli si odvetné utkání, opět s vítězstvím Vrbice. Dostali i pohoštění a odjízďeli

s dojmem, že u nás po každém zápase hodujeme jako o dodělané! Myslím, že se jim u nás líbilo aspoň tak, jako nám u nich. Určitě to nebyl poslední zápas mezi těmito dvěma vesnicemi. Škoda jen, že si kluci i rodiče spolu nemůžou pokecat, jazykovou bariéru hned tak neodstraníme.

Miluše Zálešáková

FK Vrbice 1959

Jarní část sezóny 2011-2012

I v jarní části ročníku 2011-2012 máme tři mužstva a to muže, dorost a starší přípravku. Jsem rád, že se nám k mládeži podařilo získat dva nové trenéry. K přípravce je to Michal Válek a k dorostu Vít Zálešák. Oba dva již mají potřebnou licenci „C“ pro vykonávání této záslužné činnosti a jenom doufám, že jim tato činnost dlouho vydrží.

Muži:

Po nepříliš vydařené podzimní části, kdy muži skončili až na dvacáté příčce tabulky, se nám jarní část celkem vydařila. S 38 body a celkovým skóre 55:55 muži obsadili konečné 9. místo. A mohlo to být i veselejší, kdyby kluci některé dobře rozehrané zápasy dotáhli vítězně do konce (v Uherčicích, nebo ve

Starovičkách). Ale i tak konečný výsledek vcelku odpovídá tomu, na co v dané chvíli mužstvo v jarní části mělo. Nejlepším střelcem mužstva je Petr Němec s 22 vstřelenými góly (výsledky a komentáře jednotlivých zápasů jsou na internetových stránkách www.fkvrbice1959.cz).

Příprava na novou sezónu začala začátkem července a s největší prav-

děpodobností bude mít mužstvo určitě vyšší ambice. Jak jsem psal již v minulém čísle zpravodaje, jedna posila byla jasná. Tou posilou je Jirka Hajda z Kobylí (je u nás jeden rok na hostování), dále zůstal Michal Herůfek (také na 1 rok hostování z Hodonína). A třetí, neméně velkou posilou, je Kamil Kadlec. Je u nás sice jenom na půlroční hostování z Bořetic, ale věřím, že v zimě se nám podaří dotáhnout do konce Kamilův přestup na Vrbici. Samozřejmě s tím, že Kamil bude chtít na Vrbici zůstat. O jednání s činovníky Bořetic ohledně přestupu Kamila se možná rozepíší v některém z příštích čísel zpravodaje...

V přípravě muži sehráli tři pohárové turnaje na Vrbici, v Horních Bojanovicích a v Čejkovicích. Všechny tři pohárové turnaje vyhráli. Dále sehráli přípravné zápasy v Hovoranech (5:5) a doma s Brumovicemi (2:4). První přípravný zápas v Hovoranech hráli kluci výborně a do 60. minuty byli pány na hřišti a vedli 5:1. Po té přestali hrát, trenér kluky trochu prostřídal a soupeř toho dokázal využít. V poslední minutě srovnal skóre zápasu na konečných 5:5. Domácí zápas s Brumovicemi zahráli kluci také dobře a je škoda, že nevyužili své šance v prvním poločase za stavu 1:1. Zápas se mohl vyvíjet jinak. Ale Brumovice dokázaly, že nepostoupily do okresního přeboru náhodou a předváděly velmi dobrý fotbal. Konečný výsledek 2:4 vcelku odpovídá průběhu utkání.

Pohárový turnaj „O pohár starosty obce Vrbice“:

FK Vrbice 1959 – 1.FC Čejkovice 1:0

Finále:

FK Vrbice 1959 – Velké Bílovice 2:1

Pohárový turnaj „Memoriál ing. Vladimíra Záruby“ v H.Bojanovicích:

FK Vrbice 1959 – Kurdějov 8:2

Finále:

FK Vrbice 1959 – Boleradice 3:2

Pohárový turnaj v Čejkovicích::

FK Vrbice 1959 – V. Pavlovice/Němčičky 3:0

Finále:

FK Vrbice 1959 – 1.FC Čejkovice 4:1

Dorost:

Dorost odehrál jarní část v duchu té podzimní. Také v jarní části získal 7 bodů, což v konečné tabulce stačilo na konečné 7. místo se skóre 23:46. Doufám, že i dorost bude mít v nadcházející sezóně vyšší ambice, a nebude hrát pouze ve spodní části tabulky. Kluci již spolu hrají delší

dobu a měli by zúročit nabrané zkušenosti i tréninkovou píli.

Nejlepším střelcem dorostu je Jaromír Hasík s 11-ti vstřelenými góly.

Starší příprava:

Starší příprava našeho oddílu odehrála jarní část stejně dobře jako podzimní část a kdyby se sestavovala tabulka, byli by na prvním místě. Klukům patří poděkování, stejně jako jejich rodičům. Nejlepšími střelci starší přípravy je Adam Fridrich s 58 vstřelenými góly.

Milan Herůfek

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK (Prav)
1.	Brumovice	26	18	5	3	95: 29	59	(20)
2.	V.Němčice	26	15	4	7	70: 42	49	(10)
3.	Ivaň	26	16	1	9	54: 46	49	(10)
4.	Starovičky	26	15	2	9	49: 40	47	(8)
5.	Bořetice B	26	13	3	10	41: 46	42	(3)
6.	Nosislav	26	12	4	10	55: 41	40	(1)
7.	Strachotín	26	12	2	12	46: 43	38	(-1)
8.	Uherčice	26	12	2	12	42: 53	38	(-1)
9.	Vrbice	26	12	0	14	55: 55	36	(-3)
10.	Popice	26	9	6	11	36: 41	33	(-6)
11.	Klobouky	26	10	3	13	45: 37	33	(-6)
12.	Pouzdřany	26	8	4	14	30: 53	28	(-11)
13.	Kobylí	26	8	1	17	38: 63	25	(-14)
14.	Šitbořice	26	2	3	21	31: 98	9	(-30)

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK (Prav)
1.	Vranovice/Ivaň	14	8	6	0	30: 8	30	(9)
2.	Šakvice	14	8	4	2	55: 14	28	(7)
3.	Fk Valtice	14	7	2	5	24: 24	23	(2)
4.	Kostice/Týnec/Tvrdonice B	14	5	3	6	33: 31	18	(-3)
5.	Lednice	14	4	3	7	20: 32	15	(-6)
6.	Boleradice	14	4	3	7	17: 39	15	(-6)
7.	Vrbice	14	4	2	8	23: 46	14	(-7)
8.	Drnholec	14	4	1	9	34: 42	13	(-8)

- **Reklamní služby pro vinaře**
Gravírování, pískování, etikety, skleničky, nálevky, čističe skvrn, záklopky, špunty, stojany a jiné.

- **Kompletní reklamní služby**
Ofsetový tisk, malonákladový tisk, velkoformátový tisk.

- **Reklamní předměty a textil s potiskem**

tel.: 773 666 676
Šardice 771, 696 13

WWW.MAXREKLAMA.CZ

KOMPLETNÍ PRODEJ A SERVIS VÝPOČETNÍ TECHNIKY

MPclick
internet provider

tel.: 739 054 060
www.mpclick.cz

5M za **375,-**

a 10M za **432,-**

- cena 12-ti měsíčního předplatného
- aktivace 1,- Kč se smlouvou na 12 měsíců

SLEVA 3% pro zákazníky firmy MPclick na pobočkách Hustopeče a Židlochovice. Sleva se týká sortimentu mobilních tel., výpočetní techniky a příslušenství.

AKCE!

PRO NOVÉ UŽIVATELE

- 1 měsíční tarif
- bezdrátový router **ZDARMA**

FK VRBICE 1959 – OP st.základen, sk.E, Podzim 2012-13

Turnajově (Krumvíř, V. Pavlovice, Kobylí, Vrbice) !!!

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
T1.	1.9. sobota	Turnaj v Krumvíři	13.00 hod.
T2.	15.9. sobota	Turnaj ve Velkých Pavlovicích	10.00 hod.
T3.	29.9. sobota	Turnaj v Kobylí	13.00 hod.
T4.	14.10. neděle	Turnaj ve Vrbici	10.00 hod.

FK VRBICE 1959 - DOROST - Podzim 2012-13

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
1.	12.8.	Kostice/Týnec/Tvrdonice B – Vrbice	14.15 hod.
2.	19.8.	Drnholec - Vrbice	14.15 hod.
3.	24.8. Pátek!!!	Vrbice - Šakvice	17.00 hod.
4.	2.9.	Pouzdřany - Vrbice	14.15 hod.
5.	9.9.	Vrbice - Bořetice	14.00 hod.
6.	16.9.	Vrbice – Kostice/Týnec/Tvrdonice B	13.30 hod.
7.	23.9.	Vrbice - Drnholec	13.45 hod.
8.	30.9.	Šakvice - Vrbice	13.45 hod.
9.	7.10.	Vrbice – Pouzdřany	13.15 hod.
10.	14.10.	Bořetice – Vrbice	12.45 hod.

S námi se stavět vyplácí!

MÍCHÁNÍ BAREV NA MÍRU

Široká škála odstínů

Nejmodernější
míchací
zařízení Color
Express E4.

obchodní zastoupení firmy **CAPAROL**

- jedna z největších firem v Evropě
- evropská špička

**Rychlá dodávka.
Poradenská služba.**

Informace na prodejních
stavebnin v Bořeticích, Podivíně
a v Hustopečích
Tešíme se na Vaši návštěvu.

- probarvené omítky
- fasádní nátěry
- vnitřní nátěry
- laky
- lazury
- nátěry podlah a betonů
- zateplovací systémy

BOŘETICE: tel.: 519 430 108, boreitice@stavebniny-vajbar.cz
PODIVÍN: tel.: 519 344 263, podivin@stavebniny-vajbar.cz
HUSTOPEČE: tel.: 519 333 444, hustopece@stavebniny-vajbar.cz
www.stavebniny-vajbar.cz

FK VRBICE 1959 - MUŽI - Podzim 2012-2013

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
1.	12.8.	Vrbice – Zaječí	16.30 hod.
2.	19.8.	Uherčice – Vrbice	16.30 hod.
3.	26.8. hody	Vrbice – Pouzdřany	10.00 hod.
4.	1.9. sobota	Klobouky - Vrbice	16.30 hod.
5.	9.9.	Vrbice – Velké Hostěrádky	16.30 hod.
6.	16.9.	Vrbice – Kobylí	16.00 hod.
7.	23.9.	Starovičky – Vrbice	16.00 hod.
8.	30.9.	Vrbice – Dolní Dunajovice	16.00 hod.
9.	7.10.	Strachotín – Vrbice	15.30 hod.
10.	14.10.	Vrbice – Nosislav	15.00 hod.
11.	21.10.	Popice – Vrbice	14.00 hod.
12.	28.10.	Vrbice – Velké Němčice	14.30 hod.
13.	4.11	Ivaň – Vrbice	14.00 hod.
14.	11.11.	Zaječí – Vrbice	14.00 hod.

Slavnostní otevření MUZEA VRBICE

neděle 19.8.2012

- *odhalení pamětní desky Antonína Michny*
- *výstava fotografií Pavla Sedláčka s námětem „Všední den i neděle“*

Program :

15.00 hod.: otevřené muzeum

18.00 hod.: slavnostní odhalení pamětní desky Antonína Michny

- *moderuje Marcela Vandrová*
- *hraje DH Skřepanka*

ZNÁTE DVOUMĚSÍČNÍK MALOVANÝ KRAJ?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice a nejnověji též o tradičních lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahu periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané se zájmem o historii a folklor svého domova.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se

v časopise nepsalo.

Malovaný kraj – to je tradice pojata moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě.

Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz) Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů. Na uvedených kontaktech je možno vyřídit též předplatné - jako dárek jej ocení např. i rodáci ze Slovácka bydlící dnes mimo region.

Časopis odebírá i místní knihovna Vrbice.

Domovinka Panny Marie v Němčičkách rozšiřuje služby o dovoz klientů do zařízení

Domovinka se nachází v nedaleké obci Němčičky. Je určena k dennímu pobytu pro seniory a zdravotně postižené. Klienti navštěvují Domovinku Panny Marie v době, kdy nechťejí zůstat sami doma, nebo jim to neumožňuje zdravotní stav. Péče o starého nebo nemocného člověka je náročná po fyzické i psychické stránce a proto zde nachází pomoc i pečující osoby, kterým pomáháme v péči o jejich blízkého v době, kdy potřebují odpočinek, vyřídit osobní záležitosti nebo chodit do zaměstnání. Zařízení navštěvují i senioři z blízkého okolí. Zjistili jsme však, že mnoho rodin má problém s dopravou svého příbuzného do Domovinky.

Z tohoto důvodu jsme se rozhodli rozšířit nabízené služby o odvoz z okolních obcí do zařízení.

Kapacita Domovinky je 15 osob. Z toho je možné využít 8 lůžek k odpolednímu odpočinku. Provozní doba je od pondělí do pátku od 7:00 – 17:30. Senioři zde tráví čas pod dohledem odborného personálu, který jim zajišťuje komplexní péči v zařízení. Pomáháme s osobní hygienou, po celou dobu pobytu je zajištěna strava a velmi oblíbený je i aktivizační program, kterým si klienti procvičují svalové partie. Snažíme se podporovat u seniorů rozvoj jemné motoriky formou lepení, stříhání, šití a pletení.

Máme zde k dispozici pro klienty knihy, denní tisk, mohou sledovat TV, hrát společenské hry nebo jít s pečovatelkou na vycházku. Okolí domovinky je klidné a velmi

krásné.

Cena za poskytované úkony je 120 Kč/hod. dle skutečně spotřebovaného času. Např.: pokud u nás bude klient od 8:00 do 15:00, stráví zde 7 hodin. Z těchto 7 hodin však skutečně spotřebuje jen 3 hodiny, u kterých bude potřebovat asistenci pečovatelky (př. při hygieně, přípravě jídla, aktivizaci). Za den tedy zaplatí 360 Kč včetně dopravy do zařízení.

Pro více informací se můžete obrátit na vedoucí zařízení Ivana Hoferová 603 291 383.

HONDA
Power Equipment

Čtyřtákní motory

Na všechnu zahradní techniku 5ti letá záruka

KROVINOREZ od 9.990,-

MOTOROVÁ SEKAČKA od 8.325,-

TRAKTOR od 66.650,-

ELEKTROCENTRÁLA od 11.240,-

7% SLEVA

motomo

... máte na originál!!!

motomo

YAMAHA

Lidická 5, Břeclav 690 02, Tel.: 519 322 046, mob.: 777 583 277
e-mail: honda@motomo.cz, www.hondabreclav.cz

Bratřalská 15, Hustopeče 693 01, Tel.: 519 412 178, mob.: 777 340 077
e-mail: yamaha@motomo.cz, www.motomo.cz

HONDA

motomo

YAMAHA

motomo

NOVÉ PRODEJ ELEKTROKOL

HONDA VISION 50 od 34.910,-

YAMAHA XENTER 125 od 64.940,-

YAMAHA NEOS 50 od 33.325,-

YAMAHA BWS 125 od 49.990,-

5% SLEVA

HONDA PCX 125 od 48.250,-

5% SLEVA

Všechny ceny uvedeny bez DPH

SONNENTOR

Tady roste radost již 20 let.

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, 2. září 2012 od 11.00 h

Tento rok je to již 20 let, kdy se v Sonnentoru v Čejkovících zpracovávají skvělé bylinkové speciality v souladu s přírodou. Přijďte navštívit náš bylinkový a koření a zblízka poznat provoněné sklady i výrobní prostory. Budete mít jedinečnou příležitost sledovat zrození nálevového sačku biočaje od výkupu bylinek až po jeho samotnou výrobu v moderním čejkovickém areálu.

Programem Čejkovických bylinkových slavností provází herec Zdeněk Junák.

Program:
11.00 zahájení 3. Čejkovických bylinkových slavností
• slavnostní otevření moderního příravního
• představení ochutnání divadelního spolku Hrozen
• losování tomboly
18.30 zakončení slavností

Pro dospělé i děti bude celé nedělní odpoledne připraven bohatý a zajímavý program. Účastí přislíbili také naši pěstitelé, jejichž vyprávění vás zavede na rozkvetlá pole měřičku, chřpy, meduňky... Spolu s pěstiteli využijte možnost vyprávět nám průvodce ve výrobě a dozvědět se

vše, co vás o bylinkách, výrobě čaje a míchání koření zajímá. My všichni zde budeme pro vás.

Dále jsme pro vás připravili návy biojarmark. V průběhu odpoledne jste zváni k četným ochutnávkám, a to jak biočaje a biočokolády, tak i biovína, jež doplní zajímavé přednášky o zdravém stravování.

V průběhu slavností předaváme záruku projektu sociálního podnikání Přírodní čas. Seznámíme vás s protagonisty současných ekologických. Budete si moci „odkapat“ svůj šálek horkého čaje s cykloelektrickou v podání Nano Energies. Váš dobrovolný příspěvek na sdružení Zdravotní klauz pomůže dobré věci.

Podobně jako „bratna slunění“ se pro vás bezplatně otevrou starodávná sklepce sousedních Tempelových sklepů, jež byly vyhlášeny turistickým místem roku jižní Moravy.

A proč si neudělat výlet na celý víkend a nepřijet o den dříve? Můžete spojit ochutnání biočaje s degustací vína z Čejkovic a zavřít do otevřených čejkovických sklepů. Další informace naleznete na www.vinozeckovic.cz

O obkresvení se tradičně postará restaurace zdravého životního stylu Rebio.

Srděčně vás zve tým čejkovického SONNENTORU.

Více informací a podrobný program na: WWW.SONNENTOR.CZ

podporujeme:

DNES **Rebio** **Bio-info kult.**

SONNENTOR

Podpora se uskutečňuje prostřednictvím fondu pro podporu ekologického zemědělství a ochrany přírody.

SONNENTOR

Podpora se uskutečňuje prostřednictvím fondu pro podporu ekologického zemědělství a ochrany přírody.

Společenská kronika

Narozené děti :

Adéla Sádliková Vrbice 34
 Martin Horák Vrbice 432
 Matěj Vyhňák Vrbice 435
 Klára Horčíčková Vrbice 383

Úmrtí

Marie Zrůnová Vrbice 410
 Karel Hanáček Vrbice 142
 Vlasta Šůkalová Vrbice 292
 Ludmila Bártová Vrbice 222
 Marie Galová Vrbice 291
 Ludmila Herzogová Vrbice 252
 Ludmila Sýkorová Vrbice 297
 Josef Mačica Vrbice 187

Jubilanti :**75 let**

Terezie Stanická Vrbice 226
 Štěpánka Machovská Vrbice 337
 Václav Michna Vrbice 52
 Marie Osičková Vrbice 333

80 let

Věra Osičková Vrbice 12
 Jaroslav Bukovský Vrbice 14
 Václav Maincl Vrbice 334
 Václav Michna Vrbice 313

85 let

Václav Fridrich Vrbice 203
 Marie Herůfková Vrbice 146
 Bohumila Šůrková Vrbice 30

Četnost jmen**a příjmení na Vrbici****Jména:**

Marie 58x
 Ludmila 43x
 Jaroslav 31x
 Jiří 29x
 Josef 28x
 Václav 27x
 Jan 25x
 Jarmila 25 x

Petr 24x

František 23x

Příjmení:

Michnová 22x
 Michna 18x
 Bařina 17x
 Mikulica 17x
 Mikulicová 17x
 Bukovský 16x
 Bukovská 16x
 Hočičková 15X
 Bařinová 14x
 Knápková 13x

KULTURNÍ AKCE

26.8.-28.8.2012 Tradiční krojované hody
 2.9.2012 Dětské hody s průvodem od presu na sólo
 8.9.2012 Zarážení hory
 28.10.2012 VŘSR

NOVINKA: 8. KOMOROVÝ PROFIL

A+BX OKNA

„tradice od roku 1993“

VÝROBA PLASTOVÝCH OKEN

e-mail: hustopece@abxokna.cz
 tel.: 602 742 761

tel.: 607 795 740**Hustopeče****INFO: PAVEL BÁRTA****Dukelské náměstí 31 (VE DVOŘE)**

Hotel Kraví hora Bořetice

ubytování pro 72 osob ve 34 pokojích
restaurace GOURMET s moderní gastronomií
hotelová restaurace s domácí kuchyní a
s nabídkou až 9 odrůd rozlévaných vín
pro děti 50% SLEVA na vybrané nealko nápoje
31.8. AKCE – PRÁZDNINOVÉ LOUČENÍ
Šermířské a taneční vystoupení, ohnivá show
segway, petangue, letecké modely, opékání špekáčků
a mnoho dalšího.... **VSTUP ZDARMA**
vinný sklep a degustační sklep
moderní konferenční sál a školicí místnosti
wellness centrum, masáže a zábaly
půjčovna a úschovna kol
půjčovna SEGWAY vozíků od 80,-
půjčovna skútrů a AQUAZORBINGU

Telefon: 519 430 090 nebo 776 583 276 hotel@kravihora.cz

www.kravihora.cz

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci hotelu.

Z pánve šefkuchaře Hotelu Kraví hora

Grilovaná steak z hovězího roštěnce s chřestem a grilovanou zeleninou

- z očištěného hovězího roštěnce nakrájíme cca 2cm vysoké plátky /200g/
- velmi zlehka naklepeme a opepříme (nesolit, osolíme až hotový steak).

Na restovanou zeleninu použijeme nejlépe papriku, cuketu, lilek, cibuli a žampiony – množství dle vlastní úvahy

- zeleninu nakrájíme na velké kusy a zprudka grilujeme
- změkklou ugrilovanou zeleninu dáme do mísy, zakápneme olivovým olejem, osolíme a opepříme.
- zprudka ugrilujeme hovězí steaky (cca 2-3 minuty z jedné i druhé strany)
- a před podáváním necháme asi 5 minut odležet
- současně s masem grilujeme i chřest/3ks/, který jsme zabalili do slaniny

Zeleninu klademe společně s masem na talíř a podáváme s pečivem.

Doubrou chuť Vám přeje šefkuchař hotelu Kraví hora Zdeněk Salajka

Školní pěvecký sboreček - koncert Medicimbalu

Zápas vrbecké fotbalové líhně s rakouskou

Z pohádky do pohádky

Vrbečtí školáci na olympiádě škol v Kobylí

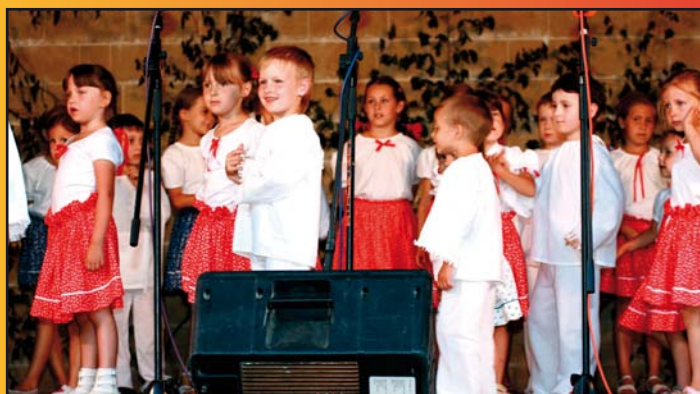
Tomáš Cízek provádí sabráž

S Medicimbalem si zahrál i náš pan starosta

Přehlídka mužáckých sborů

Folklórní dětský kroužek při vystoupení

Vrbecký zpravodaj – vydává Obec Vrbsice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
 REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová,
 Ing. Mgr. Lenka Machovská, Mgr. Miluše Zálešáková
 Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav